

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 04
040204

DOM
2017-11-21
Stockholm

Mål nr
B 7439-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Attunda tingsrätts dom den 18 juli 2017 i mål nr B 3657-16, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande och motpart (Åklagare)

Kammaråklagaren Ann-Marie Green
Åklagarmyndigheten
Norrorsts åklagarkammare i Stockholm

Klagande och motpart (Målsägande)

Eva Mikl Sparre
Adress hos ombudet

Ombud och målsägandebiträde: Advokaten Elisabeth Massi Fritz
Box 19579
104 32 Stockholm

Motparter (Målsägande)

1. Emilio Brevik
Adress hos ombudet

Ombud och målsägandebiträde: Advokaten Gabriella Alnemark
Box 8004
104 20 Stockholm

2. Thom Hellström
Adress hos ombudet

3. Jimmy Persson
Adress hos ombudet

Ombud och målsägandebiträde för 2 och 3: Advokaten Johanna Björkman
Erik Dahlbergsgatan 63
115 57 Stockholm

4. Dödsboet efter Gunilla Larsdotter Sparre

5. Dödsboet efter Hans-Rainer Mikl

Målsägandena 4 och 5 företrädde av åklagaren

Dok.Id 1371584

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 672 50	08-561 672 59	måndag – fredag 09:00–15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

Klagande och motpart (Tilltalad)

MICHEL Patrik Mikl Sparre, 19780527-9374

Frihetsberövande: Häktad (F.n. Häktet Kronoberg)

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Slobodan Jovicic
Kungsholmstorg 16, 4 tr, 112 21 Stockholm

SAKEN

Mord m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom på så sätt att hovrätten, med tillämpning av 30 kap. 6 § brottsbalken, bestämmer påföljden för Michel Mikl Sparre till fängelse på livstid.
2. Hovrätten anmärker att beträffande den grova stölden ska 8 kap. 4 § brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2017 tillämpas.
3. Det som tingsrätten har beslutat om förverkande och beslag ska fortfarande gälla.
4. Det som tingsrätten har beslutat om sekretess ska fortfarande gälla. Hovrätten beslutar med stöd av samma bestämmelser om sekretess för motsvarande uppgifter, vilka i hovrätten har föredragits vid den del av huvudförhandlingen som har hållits inom stängda dörrar. Dessutom beslutar hovrätten att sekretessen enligt 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå i målet för uppgifterna i bilagan till yttrandet från Socialstyrelsens rättsliga råd (hovrättens aktbilaga 29 utom s. 5 i bilagan), vilken har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.
5. Michel Mikl Sparre ska vara häktad tills domen beträffande fängelsestraffet får laga kraft eller straffet dessförinnan får verkställas.
6. Hovrätten bestämmer ersättning av allmänna medel åt Elisabeth Massi Fritz till 75 011 kr. Av beloppet avser 56 364 kr arbete, 3 645 kr tidsspillan och 15 002 kr mervärdesskatt.
7. Hovrätten bestämmer ersättning av allmänna medel åt Gabriella Alnemark till, rätt räknat, 76 722 kr. Av beloppet avser 54 016 kr arbete, 6 765 kr tidsspillan, 597 kr utlägg och 15 344 kr mervärdesskatt.
8. Hovrätten bestämmer ersättning av allmänna medel åt Johanna Björkman till 58 715 kr. Av beloppet avser 41 938 kr arbete, 4 305 kr tidsspillan, 729 kr utlägg och 11 743 kr mervärdesskatt.
9. Hovrätten bestämmer ersättning av allmänna medel åt Slobodan Jovicic till 111 649 kr. Av beloppet avser 82 869 kr arbete, 6 150 kr tidsspillan, 300 kr utlägg och 22 330 kr mervärdesskatt.
10. Kostnaderna i hovrätten för målsägandebiträdena och försvararen ska staten betala.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att hovrätten ska döma Michel Mikl Sparre till fängelse på livstid.

Michel Mikl Sparre har yrkat att hovrätten ska

- frikänna honom från ansvar för mord vid två tillfällen (åtalpunkten 1),
- frikänna honom från ansvar för olaga frihetsberövande och olaga hot (åtalpunkten 2),
- till följd av detta avslå Eva Mikl Sparres och Emilio Breviks yrkanden om skadestånd, och
- under alla förhållanden sätta ned skadeståndet till Emilio Brevik.

Eva Mikl Sparre, som har biträtt åtalet även i hovrätten, har yrkat att hovrätten ska helt bifalla det skadeståndsyrkande som hon framställde i tingsrätten.

Emilio Brevik, Thom Hellström och Jimmy Persson har biträtt åtalet även i hovrätten.

Parterna har motsatt sig att tingsrättens dom ändras på sätt som respektive motpart har yrkat.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Brott som inte har överklagats

I enlighet med tingsrättens dom, som inte har överklagats i dessa delar, har Michel Mikl Sparre gjort sig skyldig till misshandel och ofredande (åtalpunkten 3) samt grov stöld (åtalpunkten 4). Tillämpligt lagrum för den grova stölden ska dock vara 8 kap. 4 § brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2017.

Utredningen

Åklagaren, Emilio Brevik, Eva Mikl Sparre och Michel Mikl Sparre har lagt fram samma bevisning i hovrätten som i tingsrätten.

Åklagaren har som ny bevisning i hovrätten åberopat fotografier från vittnet Naderi Gholamrezas fönster till styrkande av att det är goda siktförhållanden på platsen.

Eva Mikl Sparre har som ny bevisning i hovrätten åberopat ett psykologintyg till styrkande av sitt psykiska lidande till följd av gärningarna i åtalspunkten 1.

I hovrätten har vidare hämtats in ett yttrande från Socialstyrelsens rättsliga råd över den rättspsykiatriska undersökningen.

Åtalet för mord (åtalspunkten 1)

För en fällande dom i ett brottmål krävs att det blivit ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade gjort sig skyldig till det åklagaren påstår. Beviskravet ”ställt utom rimligt tvivel”, brukar vanligen anses innebära att andra alternativa händelseförlopp än det av åklagaren påstådda i praktiken kan anses uteslutna.

I detta mål är det, som tingsrätten konstaterat, utrett att Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre berövades livet av annan person med stickvapen den 27 juli 2016 i Sollentuna. Enligt brottsplatsundersökningen tillfogades Gunilla Larsdotter Sparre de dödande stickskadorna i sitt sovrum på övervåningen i radhuset på Trädgårdsvägen 111, som ligger i ena änden av en radhuslänga. Hans-Rainer Mikl tillfogades den dödande stickskadan på eller vid den parkeringsplats som ligger i anslutning till andra änden av radhuslängan. Åklagaren har påstått att det är Michel Mikl Sparre som är gärningsmannen.

Michel Mikl Sparre har i hovrätten haft samma inställning som i tingsrätten. Han har alltså gått med på att han har varit på eller i anslutning till de platser där Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre berövades sina liv men förnekat att det är han som är gärningsman. Han har berättat att han på de aktuella platserna sett andra personer som kan ha utfört gärningarna.

Hovrätten har alltså att pröva om den utredning som åklagaren har lagt fram här är så pass robust att det är ställt utom rimligt tvivel att gärningsbeskrivningen är riktig, dvs. att Michel Mikl Sparre är gärningsmannen, och att det i praktiken är uteslutet att händelseförloppet varit ett annat.

Tingsrätten har i sin dom på ett noggrant och utförligt sätt beskrivit den framlagda bevisningen samt hur tingsrätten också har analyserat och värderat den. Hovrätten ansluter sig i allt väsentligt till tingsrättens bedömningar. I det följande redovisas dock vissa ändrade bedömningar och hovrättens slutsatser av den bevisning som har lagts fram här.

Enligt tingsrätten tillfogades Gunilla Larsdotter Sparre sina skador någon gång mellan strax före kl. 18.00 och kl. 18.21, och Hans-Rainer Mikl tillfogades sin skada någon gång mellan kl. 18.07 och 18.13. Enligt hovrätten är dock tidsspannet beträffande Gunilla Larsdotter Sparre något kortare än vad tingsrätten har kommit fram till. Av övervakningsfilmen från Trädgårdsvägen 107 framgår nämligen att Michel Mikl Sparre och Emilio gick i riktning mot Trädgårdsvägen 111 kl. 18.06 och kort därefter tog sig Michel Mikl Sparre enligt egen uppgift in i huset genom att krossa rutan på altandörren. Vittnet Cansit Yigit har sett när Michel Mikl Sparre krossade rutan och har berättat att Gunilla Larsdotter Sparre då kom ut på balkongen och tittade ned på altanen och sedan gick in igen. Med hänsyn till detta får det anses utrett att Gunilla Larsdotter Sparre måste ha tillfogats de dödande stickskadorna någon gång mellan kl. 18.06 och 18.21. Händelseförloppet då Gunilla Larsdotter Sparre och Hans-Rainer Mikl berövades livet har alltså varit kort. Det är därför mycket besvärande för Michel Mikl Sparre att han har varit på båda brottsplatserna i tidsmässig anslutning till att händelserna har ägt rum.

När det gäller skeendet på parkeringsplatsen har Gholamreza Naderi berättat att han från sitt fönster såg Michel Mikl Sparre och Hans-Rainer Mikl ”gnälla” och bråka med varandra där strax innan Hans-Rainer Mikl påträffades på marken och att han även såg Michel Mikl Sparre springa mot friluftsområdet Fyndet. Enligt Gholamreza Naderi fanns det inte någon annan person på platsen. Av de fotografier som åberopats i hovrätten framgår att det är goda siktförhållanden över parkeringen från aktuellt

fönster. Den tveksamhet om siktförhållandena som tingsrätten har uttryckt föreligger alltså inte längre. Tingsrätten har vidare gett uttryck för att det inte varit alldeles lätt att bedöma bevisvärdet av Gholamreza Naderis uppgifter med hänsyn till att han i det första polisförhören, som var ett kort konceptförhör ca en timme efter händelsen, inte lämnat helt samma uppgifter. Som förklaring till detta har Gholamreza Naderi hänvisat till att han var mycket stressad och orolig när polisen hörde honom direkt efter händelsen. Han har dock i tingsrätten varit mycket bestämd beträffande sina iakttagelser och har lämnat en rimlig förklaring till uppgifterna i det första polisförhören. Enligt hovrätten finns det inte skäl att ifrågasätta Gholamreza Naderis uppgifter på det sätt som tingsrätten gjort och hans uppgifter ska därför ges ett större bevisvärde här. I sammanhanget kan också konstateras att uppgifterna får ett starkt stöd av den övriga utredningen.

Med dessa tillägg ansluter sig hovrätten sedan, som tidigare sagts, till den analys och bedömning som tingsrätten har gjort i målet i denna del. Den utredning som åklagaren har presenterat är robust och talar entydigt för att det är Michel Mikl Sparre som är gärningsmannen och att det i praktiken är uteslutet att händelseförloppet varit ett annat än det som åklagaren gjort gällande.

Mot detta ska ställas den bevisning som Michel Mikl Sparre åberopat. När det gäller värderingen av hans egna uppgifter instämmer hovrätten i tingsrättens bedömning att trovärdigheten och tillförlitligheten påverkas av det förhållandet att han väntade flera månader innan han sade något om händelsen, trots att han uppenbarligen direkt kunde knytas till brottsplatsen. Det går därför inte att helt bortse från det förhållandet att Michel Mikl Sparre i viss mån har kunnat anpassa sina uppgifter till vad som har kommit fram i utredningen. Som åklagaren har påpekat förefaller hans berättelse också ha ändrats i vissa delar för att bättre stämma överens med utredningen.

Hovrätten anser sammantaget att Michel Mikl Sparres uppgifter och den bevisning han i övrigt har åberopat inte motbevisar det som läggs honom till last eller tar sådan kraft av åklagarens bevisning att nödvändigt beviskrav inte har uppnåtts (jfr NJA 2015 s. 702, särskilt p. 18-24). De oklarheter i utredningen som försvararen pekat på förändrar inte denna slutsats och inte heller den kritik som han riktat mot tingsrättens

dom för att den i vissa delar är spekulativ. Hovrätten anser därför, liksom tingsrätten, att det är ställt utom rimligt tvivel att Michel Mikl Sparre rent objektivt sett utfört de handlingar som åklagaren påstått.

När det gäller uppsåtsbedömningen kan först konstateras att den rättspsykiatriska undersökningen och senare även Socialstyrelsens rättsliga råd har slagit fast att Michel Mikl Sparre har begått gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning. Han har i och för sig bedömts ha haft en viss nedsatt förmåga att inse gärningarnas innebörd respektive att anpassa sina handlingar utifrån en sådan insikt men inte helt ha saknat en sådan insikt. Till skillnad från vad som antecknats i det rättspsykiatriska utlåtandet anser hovrätten också att gärningarna, med beaktande av den utredning som lagts fram i målet, inte ger intryck av att ha varit impulsstyrda utan snarare tvärtom. Enligt hovrätten har Michel Mikl Sparre haft en sådan kontroll över sitt handlande, gärningskontroll, som krävs för ett straffrättsligt ansvar. Han har inte heller i denna del invänt att han saknat kontroll över sitt handlande. Vid bedömningen av hans uppsåt ska en vanlig uppsåtsbedömning göras (se NJA 2012 s. 45 p. 12).

Av utredningen framgår att Michel Mikl Sparre innan han bröt sig in i huset gjorde uttalanden till Emilio med innebörd att Gunilla Larsdotter Sparre och Hans-Rainer Mikl skulle dödas. Vidare har det kommit fram att Michel Mikl Sparre har agerat snabbt, kontrollerat och beslutsamt när han bröt sig in i huset, tillfogade Gunilla Larsdotter Sparre flera djupa stickskador på vitala ställen, sedan lämnade huset och tämligen lugnt letade upp Hans-Rainer Mikl för att då tillfoga honom en djup dödande stickskada. Enligt hovrätten visar framför allt detta att Michel Mikl Sparre haft avsikt att döda sina föräldrar. Hovrätten instämmer alltså även i denna del i tingsrättens bedömning.

I likhet med tingsrätten anser hovrätten att gärningarna ska rubriceras som mord.

Åtalet för olaga frihetsberövande och olaga hot (åtalspunkten 2)

Hovrätten gör inte några andra bedömningar än de som tingsrätten har gjort vare sig i fråga om Michel Mikl Sparre har begått gärningarna eller hur dessa ska rubriceras. Tingsrättens dom i denna del ska därför inte ändras.

Påföljd

Michel Mikl Sparre ska nu dömas för bl.a. två mord, olaga frihetsberövande och olaga hot. Det som påverkar straffvärdet mest är mordet.

Högsta domstolen har i rättsfallen NJA 2013 s. 376 och NJA 2016 s. 3 uttalat sig om tillämpningen av straffskalan för mord. Enligt domstolen ska livstids fängelse endast tillämpas i de undantagsfall då ett tidsbestämt fängelsestraff på arton år inte är tillräckligt, t.ex. då gärningsmannen har mördat mer än en person eller då omständigheterna annars är synnerligen försvårande.

Enligt hovrätten råder det inte någon tvekan om att omständigheterna i målet är så pass synnerligen försvårande att straffvärdet för brottsligheten motsvarar livstids fängelse. Det kan här särskilt framhållas *att* det är frågan om två mord, *att* brotten har riktat sig mot närstående (Michel Mikl Sparres egna föräldrar), *att* Michel Mikl Sparre utförde mordet i sin minderåriga son Emilios närhet, *att* det var Emilios fosterföräldrar (likaså farmor och farfar) som mördades, *att* offren var gamla (72 år och 77 år) och skyddslösa, *att* mordet ägde rum i och i nära anslutning till deras hem, *att* kraftigt knivvåld användes och *att* i vart fall Gunilla Larsdotter Sparre synes ha försökt avvärja knivattacken och även haft ett utdraget dödsförlopp *samt att* mordet genomfördes på ett målmedvetet och till synes planerat sätt (jfr prop. 2013/14:194 s. 29). Det förhållandet att Michel Mikl Sparre bedömts ha utfört mordet under påverkan av en allvarlig psykisk störning, något som konstaterats i det rättspsykiatriska utlåtandet och senare även i yttrandet från Socialstyrelsens rättsliga råd, påverkar inte bedömningen i en sådan lindrande mån att straffvärdet understiger livstids fängelse. Detsamma gäller den omständigheten att Michel Mikl Sparre tidigare i målet under lång tid har varit häktad med restriktioner (jfr NJA 2015 s. 769).

Den avgörande frågan är i stället valet av påföljd: livstids fängelse eller rättspsykiatrisk vård. Utgångspunkten för den bedömningen är att den som har begått ett brott under påverkan av en allvarlig psykisk störning i första hand ska dömas till en annan påföljd än fängelse och att rätten får döma till fängelse endast om det finns synnerliga skäl (30 kap. 6 § första stycket brottsbalken). Som regel bör alltså ett överlämnande till rättspsykiatrisk vård väljas om sådana förutsättningar finns, dvs. att gärningsmannen vid tidpunkten för domen fortfarande lider av en allvarlig psykisk störning och har behov av psykiatrisk tvångsvård (31 kap. 3 § brottsbalken).

Den första frågan hovrätten har att ta ställning blir således om Michel Mikl Sparre fortfarande lider av en allvarlig psykisk störning. Det kan här konstateras att han vid tidpunkten för det rättspsykiatriska utlåtandet, som upprättades i juli 2017 (dvs. ungefär ett år efter gärningen), bedömdes lida av en sådan störning. Bland annat eftersom det fanns vissa uppgifter i utlåtandet som talade mot en allvarlig psykisk störning beslutade hovrätten, efter begäran från åklagaren, att hämta in ett yttrande från Socialstyrelsens rättsliga råd. Det rättsliga rådet hämtade i sin tur in ett yttrande från ett vetenskapligt råd och anslöt sig därefter helt till de bedömningar och slutsatser som hon, det vetenskapliga rådet, hade gjort. Även om hon kom fram till slutsatsen att Michel Mikl Sparre vid undersökningstillfället i september 2017 har en allvarlig psykisk störning så framhöll hon att det förelåg en betydande osäkerhet i bedömningen.

Det vetenskapliga rådet lyfte i denna del fram att Michel Mikl Sparre inte medverkat vid undersökningen och att hon därför inte hade kunnat samtala med honom, vilket hade varit önskvärt för en acceptabel bedömning. Vidare påtalade hon att Michel Mikl Sparres beskrivna beteende på häktet i t.ex. journalanteckningar inte ingav misstankar om ett uppenbart psykotiskt beteende och hon noterade också att han hade vistats en längre tid på häktet utan mer omfattande psykiatrisk vård. Det kunde därför inte uteslutas att Michel Mikl Sparres gärningsbeteenden nu helt avklingat och att det därmed inte förelåg ett omfattande vårdbehov. Sammantaget fann dock det vetenskapliga rådet inte skäl att ifrågasätta resultatet från den rättspsykiatriska undersökningen. Som sagts anslöt sig det rättsliga rådet helt till denna bedömning.

Det kan också nämnas att det vetenskapliga rådet även uttalade att det främsta underlaget för bedömningen att det vid gärningstillfället förelåg en allvarlig psykisk störning varit uppgifter från Michel Mikl Sparres omgivning om att han under viss tid gett uttryck för uppfattningen att han har blivit förgiftad av föräldrarna och att denna beskrivning kvarstod under den rättspsykiatriska undersökningen. Hovrätten noterar här att Michel Mikl Sparre under rättegången i tingsrätten har sagt att han älskade sina föräldrar, att de älskade honom och att han inte tror att de ville honom något illa men att han tidigare kan ha trott det.

I hovrätten har det framförts kritiska synpunkter på yttrandet från Socialstyrelsens rättsliga råd eftersom det snarare inger mer betänkligheter om Michel Mikl Sparres psykiska status än vad det klargör. Även om hovrätten till viss del är benägen att hålla med om detta saknar hovrätten skäl att frångå den sammantagna bedömningen i både det rättspsykiatriska utlåtandet och i yttrandet från det rättsliga rådet om att Michel Mikl Sparre fortfarande lider av en allvarlig psykisk störning och att han har behov av tvångsvård.

Som framgått krävs därför för att kunna bestämma påföljden till fängelse att det finns synnerliga skäl (30 kap. 6 § första stycket brottsbalken). Något absolut fängelseförbud finns nämligen inte i målet. Ett sådant förbud gäller endast för den grupp av personer ("de allra mest psykiskt störda") som till följd av den allvarliga psykiska störningen har saknat förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt om de inte på visst sätt har vållat sin egen bristande förmåga (30 kap. 6 § andra stycket brottsbalken). Michel Mikl Sparre har inte ansetts tillhöra den gruppen. Visserligen framgår både av det rättspsykiatriska utlåtandet och av yttrandet från Socialstyrelsens rättsliga råd att han haft en viss nedsatt förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt men han har inte bedömts helt ha saknat en sådan insikt.

Vid bedömningen av om det finns synnerliga skäl för fängelse ska rätten beakta om brottet (brotten) har ett högt straffvärde, om den tilltalade saknar eller har ett begränsat behov av psykiatrisk vård, om den tilltalade i anslutning till brottet själv har vållat sitt

tillstånd genom rus eller på något annat liknande sätt samt omständigheterna i övrigt (30 kap. 6 § första stycket brottsbalken). Bedömningen ska präglas av restriktivitet (prop. 2007/08:97 s. 38).

För det första kan konstateras att straffvärdet i målet är mycket högt, livstids fängelse. Ett högt straffvärde är en omständighet som talar för fängelse och som ska tillmätas betydande vikt (nyss anförda prop. s. 38).

När det gäller frågan om vilket vårdbehov Michel Mikl Sparre har kan i det rättspsykiatriska utlåtandet endast utläsas något om detta när frågan om återfallsförebyggande åtgärder tas upp. Det sägs då att ett strukturerat omhändertagande inom lagen för inneliggande psykiatrisk vård med kontinuerlig antipsykotisk medicinering i en strukturerad vårdmiljö samt kontroll av drogfrihet kan minska risken för återfall. Enligt åklagaren utgör detta knappast ett omfattande vårdbehov. Oklarheten i denna fråga var en av anledningarna till att ett yttrande hämtades in från Socialstyrelsens rättsliga råd. Det vetenskapliga rådet uttalade dock inte något specifikt om Michel Mikl Sparres eget vårdbehov. Hon anförde i stället att det finns skäl att anta, med anledning av gärningarna, att vårdbehovet är omfattande och att det kan förväntas att han kommer att vårdas i slutna former under många år för att därefter långsamt slussas ut med stöd av öppen tvångsvård. Vidare så redogjorde hon för uppgifter från det Rättspsykiatriska kvalitetsregistret att medianvårdtiden för de som dömts för mord, dråp och försök till dessa brott är 83 månader (ca 7 år).

Det framgår alltså inte tydligt i målet om det vårdbehov som Michel Mikl Sparre får anses ha är omfattande eller endast av mer begränsad natur. Försvararen har här gjort gällande att det är åklagaren, liksom i målet i övrigt, som har bevisbördan för frågan. Högsta domstolen har dock i rättsfallet NJA 2004 s. 702 uttalat att i frågor som rör påföljdsbestämningen gäller inte det beviskrav som uppställs beträffande skuldfrågan. I ett senare rättsfall har Högsta domstolen bekräftat detta och vidare sagt att man inte kan tala om att åklagaren i denna del har en bevisbörda. Inte heller är det adekvat att resonera i termer av att ett visst beviskrav gäller. I stället har rätten ett ansvar för att den utredning som krävs finns tillgänglig och det är en uppgift för domstolen att pröva utredningen och bedöma om övervägande skäl talar för att det förhåller sig på ett visst

sätt, den s.k. överviktsprincipen (NJA 2016 s. 719, särskilt p. 16 och 19). Som framgått har hovrätten i detta fall, utöver det rättspsykiatriska utlåtandet, hämtat in ett yttrande från Socialstyrelsens rättsliga råd.

Utgångspunkten vid bedömningen av vårdbehovet måste rimligen vara det individuella behov som Michel Mikl Sparre har. Enligt hovrätten är det inte tillfredsställande att uttala sig om hans vårdbehov genom ett generellt antagande och en jämförelse med andra liknande fall i ett register. Det som beskrivits i det rättspsykiatriska utlåtandet om vårdbehovet är svårtolkat och tyder inte, som åklagaren också påtalat, självklart på att vårdbehovet är omfattande. Det vetenskapliga rådet har vidare anmärkt att Michel Mikl Sparre har vistats en längre tid på häktet utan mer omfattande psykiatrisk vård, vilket också skulle kunna tala för att vårdbehovet inte är särskilt omfattande.

Av förarbetena framgår dock att domstolen bör ha som utgångspunkt att vårdbehovet är av mer än begränsad omfattning om det inte av utredningen kan bedömas att den tilltalade saknar eller endast har ett begränsat vårdbehov (prop. 2007/08:97 s. 38, jfr även Borgeke m.fl., Att bestämma påföljd för brott, s. 371). Varför så skulle vara fallet sägs inte. Hovrätten noterar här att Högsta domstolen har uttalat att det i påföljdsdelen inte kan anses lämpligt eller ens möjligt att tillämpa någon princip med innebörd att det finns en presumtion till förmån för den tilltalade eller för den mildare utgången (NJA 2004 s. 702 och NJA 2016 s. 719 p. 19).

Det finns alltså omständigheter som talar i olika riktningar. Vid en försiktig prövning bedömer hovrätten dock att övervägande skäl talar för att Michel Mikl Sparre får anses ha ett vårdbehov som är mer än av endast begränsad omfattning. Denna omständighet ska tillmätas betydande vikt och talar mot ett fängelsestraff (ovan anförda prop. s. 38).

Vad sedan gäller frågan om Michel Mikl Sparre själv har vållat sitt tillstånd på sätt som föreskrivits i aktuell bestämmelse noterar hovrätten att han vid gärningstillfället hade en mycket hög alkoholhalt i blodet, 1,79 promille. Därutöver hade han intagit ett flertal läkemedel med innehåll av narkotiska substanser. Enligt uppgift fanns de flesta av dessa substanser i de läkemedel som Michel Mikl Sparre fått på laglig väg men det förefaller också ha funnits spår av preparat som inte ska ha funnits i dessa läkemedel.

Eftersom hans psykosjukdom (vanföreställningssyndrom) har kvarstått även efter sex månaders dokumenterad drogfrihet uttalas i det rättspsykiatriska utlåtandet att sjukdomen inte kan anses vara orsakad av drogmissbruket. Det framhålls dock att kombinationen av läkemedel och alkohol sannolikt har förstärkt vanföreställningarna och haft en hämningslösande effekt på Michel Mikl Sparres handlande. Enligt det vetenskapliga rådet är det förhållandet att Michel Mikl Sparre var påverkad av både läkemedel och alkohol något som kan förväntas ha medfört en nedsatt impuls kontroll men det är inte sannolikt att de psykotiska symtomen enbart orsakats av alkohol, droger och/eller läkemedel.

Även om Michel Mikl Sparre uppenbarligen har haft ett långvarigt missbruksproblem och hans psykosjukdom har förelegat en tid innan gärningarna anser hovrätten att den slutsatsen kan dras av yttrandena att hans handlande åtminstone till viss del har berott på att han själv har vållat sitt tillstånd genom att kombinera läkemedlen med en hög alkoholkonsumtion. Det kan här framhållas att Michel Mikl Sparre själv har berättat att han var medveten om att det inte var bra att dricka alkohol samtidigt som han tog läkemedlen. Han har alltså uppenbarligen medvetet använt medicinen i strid med läkares ordination. Detta talar i viss mån för ett fängelsestraff.

Slutligen när det gäller omständigheterna i övrigt kan särskilt nämnas att Michel Mikl Sparre har återfallit i brott och att han inte så långt före den nu aktuella händelsen dömts för vålds- och hotbrott mot i vart fall Gunilla Larsdotter Sparre och Emilio utan att det synes ha skett under påverkan av en allvarlig psykisk störning. Han hade också vid tillfället ett kontaktförbud gentemot Gunilla Larsdotter Sparre. Dessa omständigheter har inte någon avgörande betydelse men talar i viss mån för ett fängelsestraff.

I doktrinen har särskilt diskuterats om det ska krävas både ett högt straffvärde och litet vårdbehov för att presumptionen mot fängelse ska kunna brytas. I princip har så också bedömts vara fallet, trots att det inte framgår direkt av lagtexten, med hänvisning till vissa förarbetsuttalanden (Borgeke m.fl., Att bestämma påföljd för brott, s. 371, jämfört med prop. 2007/08:97 s. 39).

Även om så självfallet är lämpligt går det inte av ordalydelsen i 30 kap. 6 § brottsbalken att utläsa att det är en faktisk förutsättning för att komma fram till synnerliga skäl att både ett högt straffvärde och ett litet vårdbehov måste föreligga. En sådan tillämpning kan inte på ett rimligt sätt inordnas under lagtexten. Något absolut krav att en viss enskild omständighet ska föreligga finns inte utan det föreskrivs endast att rätten vid sin bedömning ska beakta de angivna omständigheterna. Inte heller i förarbetena kan ett sådant krav utläsas med tanke på att regeringen använder sig av uttrycksättet att *i princip* ska båda förutsättningarna föreligga. Detta kan inte tolkas på annat sätt än att också syftet med bestämmelsen har varit att det finns ett visst utrymme att i undantagsfall göra en annan bedömning. I förarbetena uttalas också, som tidigare sagts, att de två aktuella omständigheterna var för sig ska tillmätas en betydande vikt vid bedömningen och även att en helhetsbedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet relevanta för straffmätning och påföljdsval ska göras (prop. 2007/08:97 s. 38).

Sammantaget konstaterar hovrätten att det förhållandet att Michel Mikl Sparre har bedömts lida av en allvarlig psykisk störning och att hans vårdbehov har ansetts vara av mer än begränsad omfattning talar för att påföljden ska bestämmas till rättspsykiatrisk vård. Vid en samlad bedömning av omständigheterna i målet anser hovrätten dock att de faktorer som talar i motsatt riktning har en sådan styrka att det i detta fall finns synnerliga skäl för att bestämma påföljden till fängelse. I enlighet med straffvärdet ska därför fängelse på livstid dömas ut. Tingsrättens dom ska ändras i denna del.

Skadestånd

Med hänsyn till utgången i skuldfrågorna ska Michel Mikl Sparre betala skadestånd till Emilio och Eva Mikl Sparre.

När det gäller skadeståndet till Emilio råder bara tvist om ersättningen för kränkning på grund av det olaga frihetsberövandet och det olaga hotet (åtalpunkten 2). I denna del har tingsrätten tillerkänt Emilio 20 000 kr medan Michel Mikl Sparre endast har godtagit 10 000 kr som skälig ersättning. Hovrätten gör ingen annan bedömning än den

som tingsrätten har gjort avseende kränkingsersättningens storlek. Tingsrättens dom ska därmed inte ändras i denna del.

Vad gäller skadeståndet till Eva Mikl Sparre råder tvist om ersättningen för sveda och värk genom det psykiska lidande som orsakats henne på grund av dödsfallen. Eva Mikl Sparre har i denna del yrkat ersättning med 150 000 kr medan Michel Mikl Sparre har godtagit 100 000 kr som skäligt, vilket tingsrätten också bestämde skadeståndet till.

Som tingsrätten anført finns det en schablonersättning som vanligen utgår vid ett fall av uppsåtligt dödande, 50 000 kr (se NJA 2004 s. 26). Enligt hovrätten är det i och för sig rimligt att anta att läkningsprocessen och det psykiska lidandet kan bli något längre om någon mister två anhöriga på en och samma gång. Det innebär dock inte att den schabloniserade ersättningen med automatik ska fördubblas eller bli ännu större vid två fall av uppsåtligt dödande. Som Högsta domstolen underströk i rättsfallet NJA 2007 s. 953 är det fråga om ersättning för personskada och inte om en särskild ersättning för sorg och saknad eller för kränkning, vilka ersättningsformer har avvisats av lagstiftaren. Högsta domstolen uttalade därför också i rättsfallet att det i det särskilda fallet bör krävas utredning som visar att dödsfallen har orsakat den anhörige psykiska besvär av ersättningsbart slag som överstiger vad schablonen innefattar.

Dödsfallen inträffade i juli 2016. Av det psykologintyg som Eva Mikl Sparre åberopat i hovrätten framgår i och för sig att hon ska genomgå viss psykologisk behandling ungefär ett kvartal in på nästa år, 2018. Enligt hovrätten visar dock den presenterade utredningen sammantaget inte att hon har orsakats psykiska besvär som överstiger det i målet godtagna beloppet om 100 000 kr. Det förhållandet att mordet utförts av hennes bror förändrar inte saken. Tingsrättens dom ska därför inte ändras i denna del.

Övrigt

De ersättningar som begärts av försvararen och målsägandebiträderna framstår som skäliga. Åklagaren har också yttrat sig över försvararens ersättning och inte heller haft någon invändning mot denna. Ersättningsanspråken ska därför bifallas. Kostnaderna ska staten svara för.

Sekretessen för uppgifterna som har lagts fram inom stängda dörrar ska bestå på sätt som framgår av domslutet.

För mord är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år. Eftersom det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas och det föreligger recidiv- och flyktfara ska Michel Mikl Sparre vara kvar i häkte tills domen beträffande fängelsestraffet får laga kraft eller straffet dessförinnan får verkställas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2017-12-19

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Erik Lindberg och Daniel Thorsell, referent, tf. hovrättsassessorn Henrik Berthels samt nämndemännen Mari Rustad och Marianne Melander.

Avräkningsunderlag bifogas.

ATTUNDA TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2017-07-18
meddelad i
Sollentuna

Mål nr: B 3657-16

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

MICHEL Patrik Mikl Sparre, 19780527-9374
Frihetsberövande: Häktad
c/o Häktet Kronoberg
Box 12149
102 24 stockholm

Offentlig försvarare:

Advokat Slobodan Jovicic
Advokatfirman Salomonsson & Jovicic
AB
Kungsholmstorg 16, 4 tr
112 21 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Ann-Marie Green och kammaråklagare Rebecca Rehnström
Åklagarmyndigheten
Norrorts åklagarkammare i Stockholm
Box 950
191 29 Sollentuna

Målsägande

1. Emilio Brevik
c/o Hansson Grönvall Alnemark HGA
Advokatbyrå HB
Box 8004
104 20 Stockholm

Målsägandebiträde:

Advokat Gabriella Alnemark
Hansson Grönvall Alnemark HGA
Advokatbyrå HB
Box 8004
104 20 Stockholm

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 940 191 29 Sollentuna	Tingsvägen 11	08-561 696 01 E-post: brottmalsenhet.attunda.tingsratt@dom.se www.attundatingsratt.domstol.se	08-561 695 01	måndag - fredag 08:00-16:30

2. Thom Hellström
c/o Advokatfirman GUIDE AB
Box 3549
103 69 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Johanna Björkman
Advokatfirman GUIDE AB
Box 3549
103 69 Stockholm

3. Dödsboet efter Gunilla Larsdotter Sparre
Adress som åklagaren

Företräds av åklagaren

4. Dödsboet efter Hans-Rainer Mikl
Adress som åklagaren

Företräds av åklagaren

5. Eva Mikl Sparre
c/o Advokatbyrån Elisabeth Fritz AB
Box 19579
104 32 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Massi Fritz
Advokatbyrån Elisabeth Fritz AB
Box 19579
104 32 Stockholm

6. Jimmy Persson
c/o Advokatfirman GUIDE AB
Box 3549
103 69 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Johanna Björkman
Advokatfirman GUIDE AB
Box 3549
103 69 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2016-07-27 (2 tillfällen)
2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2016-07-27
3. Olaga frihetsberövande, 4 kap 2 § 1 st brottsbalken
2016-07-27
4. Olaga hot, 4 kap 5 § 1 st brottsbalken
2016-07-27
5. Ofredande, 4 kap 7 § brottsbalken
2016-07-27
6. Grov stöld, 8 kap 4 § brottsbalken
2016-07-27

Påföljd m.m.

Den tilltalade ska överlämnas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning.

Lagrum som åberopas

30 kap 6 § brottsbalken
34 kap 1 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Michel Mikl Sparre ska utge skadestånd till Emilio Brevik med 120 000 kr samt ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 27 juli 2016 till dess full betalning sker.
2. Michel Mikl Sparre ska utge skadestånd till Eva Mikl Sparre med 156 793 kr samt ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på 100 000 kr från den 27 juli 2016 och på 56 793 kr från den 5 april 2017 till dess full betalning sker.

3. Michel Mikl Sparre ska utge skadestånd till Jimmy Persson med 12 000 kr samt ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 27 juli 2016 till dess full betalning sker.
4. Michel Mikl Sparre ska utge skadestånd till Thom Hellström med 8 780 kr samt ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 27 juli 2016 till dess full betalning sker.

Förverkande och beslag

1. Avspärningen av brottsplatsen, Trädgårdsvägen 111 i Sollentuna, ska bestå till dess domen vinner laga kraft i fråga om ansvar.
2. Beslaget av ett antal föremål, bland annat knivar och mobiltelefoner som tagits i beslag från brottsplatsen Trädgårdsvägen 111, ska bestå till dess domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till dödsbona efter Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG78389 p. 1-2, 2016-5000-BG87089 p. 1, 2016-5000-BG75028 p. 1-3, 2016-5000-BG75613 p. 2 och 2016-5000-BG95086 p. 1-2).
3. Beslaget av en krycka ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till Michel Mikl Sparre (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG75613 p. 1).
4. Beslaget av ett antal föremål, bland annat kläder, kontantkort, kvitton och en mobiltelefon, ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till Michel Mikl Sparre (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG73901 p. 1-5, 2016-5000-BG73904 p. 1, 3, 4, 11-14, 17, 18 och 2016-5000-BG93565 p. 1).
5. Dödsboet efter Hans-Rainer Mikl har bättre rätt än Michel Mikl Sparre till ett kontokort och ett körkort tillhörande Hans-Rainer Mikl. Föremålen ska lämnas ut till dödsboet efter Hans-Rainer Mikl (Region Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG73904 p. 15-16).
6. Thom Hellström har bättre rätt än Michel Mikl Sparre till ett par hörlurar. Hörlurarna ska lämnas ut till Thom Hellström. (Region Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG73904 p. 19).
7. Beslaget av en kniv, en ölburk och ett par strumpor ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska beslaget hävas. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG74266 p. 1-3).
8. Beslaget av en kniv ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till dödsbona efter Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG74480 p. 10).
9. I beslag tagen egendom från Hans-Rainer Mikl, bland annat kläder och armbandsur, ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till dödsboet efter Hans-Rainer Mikl. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG74480 p. 1-9, 11).
10. I beslag tagen egendom från Gunilla Larsdotter Sparre, bland annat kläder och smycken, ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till dödsboet efter Gunilla Larsdotter Sparre. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG75352 p. 1-5).
11. Beslaget av ett antal föremål, bland annat en ryggsäck, kvitton och SIM-kort, ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till Michel Mikl Sparre. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG75930 p. 1, 7, 21-25, 32 och 42).

12. I beslag tagen fruktkniv förklaras förverkad. Beslaget ska bestå. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG75930 p. 39).
13. Beslaget av ett Visakort ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till dödsboet efter Hans-Rainer Mikl. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG75930 p. 8).
14. Beslaget av en mobiltelefon ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till Dorotea Kowalewska. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG94974 p. 1).
15. Beslaget av en mobiltelefon ska bestå tills domen vunnit laga kraft i fråga om ansvar. Därefter ska godset utlämnas till Michel Mikl Sparre. (Polisregion Stockholm Nord, beslag nummer 2016-5000-BG76241 p. 1).

Häktning m.m.

Michel Mikl Sparre ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå i målet för uppgifterna i läkarintyget enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. (aktbil. 25 utom s. 1) samt rättspsykiatrisk undersökning (aktbil. 342 utom s. 1) vilka har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.
2. Sekretessen enligt 21 kap. 1 §, 25 kap. 1 § och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå i målet för uppgifterna i obduktionsprotokoll (aktbil. 119) och brottsplatsundersökningsprotokoll (aktbil. 126) vilka har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.
3. Sekretessen enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå i målet för uppgifterna i läkarintyg avseende Emilio Brevik (aktbil. 186) vilka har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.
4. Sekretessen enligt 25 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå i målet för uppgifter som framkommit under förhör med vittnet Sergej Anikin vilka har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Rickard Johansson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 541 924 kr. Av beloppet avser 108 385 kr mervärdesskatt.
2. Slobodan Jovicic tillerkänns ersättning av allmänna medel med 262 620 kr. Av beloppet avser 52 524 kr mervärdesskatt.
3. Gabriella Alnemark tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 331 161 kr. Av beloppet avser 66 232 kr mervärdesskatt.
4. Elisabeth Massi Fritz tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 384 594 kr. Av beloppet avser 76 919 kr mervärdesskatt.

5. Johanna Björkman tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 311 746 kr. Av beloppet avser 62 349 kr mervärdesskatt.
 6. Kostnaderna för försvaret och målsägandebiträderna ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.**Åklagarens yrkanden**

Åklagaren har yrkat att Michel Mikl Sparre ska dömas för *två fall av mord* (3 kap. 1 § brottsbalken), *olaga frihetsberövande* (4 kap. 2 § 1 st. brottsbalken), *olaga hot* (4 kap. 5 § 1 st. brottsbalken), *misshandel* (3 kap. 5 § brottsbalken), *ofredande* (4 kap. 7 § brottsbalken) och *rån alternativt grov stöld* (8 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivningar.

Åtalspunkt 1 – Två fall av mord den 27 juli 2016

Michel Mikl Sparre har den 27 juli 2016 vid Trädgårdsvägen i Sollentuna berövat sina föräldrar, makarna Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre, livet.

Michel Mikl Sparre har därvid med ett stickvapen förorsakat Gunilla Larsdotter Sparre ett flertal stickskador och skärskador på kroppen, bl.a. på bålen. Gunilla Larsdotter Sparre har avlidit till följd av stickskadorna på bålen som orsakat förblödning och chockreaktion.

Michel Mikl Sparre har vidare med ett stickvapen förorsakat Hans-Rainer Mikl stickskada i högra delen av bröstkorgen. Hans-Rainer Mikl har avlidit till följd av stickskadan.

Michel Mikl Sparre begick gärningarna med uppsåt.

Åtalspunkt 2 – Olaga frihetsberövande och olaga hot den 27 juli 2016

Michel Mikl Sparre, som inte är vårdnadshavare för sin son Emilio Brevik, född 2004, har berövat Emilio Brevik friheten genom att den 27 juli 2016 vid bussterminalen i Helenelund föra bort honom mot hans vilja. Emilio Brevik togs före bortförandet om hand av sin kontaktperson Jimmy Persson. Det olaga frihetsberövandet varade omkring 4 timmar i Stockholmsområdet.

Michel Mikl Sparre har den 27 juli 2016 vid Trädgårdsvägen i Sollentuna eller i Stockholmsområdet hotat Emilio Brevik genom att fälla uttalande med innebörd att Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre skulle dödas. Hotet var sådant att Emilio Brevik kunde förväntas känna allvarlig rädsla för annans personliga säkerhet.

Michel Mikl Sparre begick gärningarna med uppsåt.

Åtalspunkt 3 – Misshandel och ofredande den 27 juli 2016

Michel Mikl Sparre har den 27 juli 2016 vid bussterminalen i Helenelund misshandlat Jimmy Persson genom att utdela ett slag mot hans huvud med en krycka, vilket orsakade smärta och huvudvärk.

Michel Mikl Sparre har vid samma tillfälle under en bussresa i Stockholmsområdet ofredat Jimmy Persson genom att spotta på honom, vilket är ett hänsynslöst beteende.

Michel Mikl Sparre begick gärningarna med uppsåt.

Åtalspunkt 4 – Rån alternativt grov stöld den 27 juli 2016

Michel Mikl Sparre har den 27 juli 2016 i motionsområdet Fyndet i närheten av Trädgårdsvägen i Sollentuna stulit ett par hörlurar värda 3 490 kronor från Thom Hellström genom att uppträda på ett aggressivt och hotfullt sätt och genom att hålla händerna innanför sina kläder på ett sätt som indikerat att han haft ett vapen/tillhygge. Thom Hellström bar hörlurarna på sig och Michel Mikl Sparre tog dem genom att greppa tag i dem och dra bort dem från Thom Hellströms kropp. Hotet har för Thom Hellström inneburit eller framstått som trängande fara.

Michel Mikl Sparre begick gärningen med uppsåt.

Åklagaren har begärt att Michel Mikl Sparre ska vara kvar i häkte.

Åklagaren har även yrkat följande.

- Att avspärningen av brottsplatsen, Trädgårdsvägen 111 i Sollentuna, ska bestå till dess domen vinner laga kraft.
- Att beslaget av ett antal föremål, bland annat knivar och mobiltelefoner som tagits i beslag från brottsplatsen Trädgårdsvägen 111, ska bestå till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till dödsbona efter Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre.
- Att beslaget av en krycka, som tagits i beslag från brottsplatsen Trädgårdsvägen 111, ska bestå till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till Michel Mikl Sparre.

- Att beslaget av ett antal föremål från Michel Mikl Sparre, bland annat kläder, kontantkort, kvitton och en mobiltelefon, ska bestå till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till honom.
- Att tingsrätten förklarar att dödsboet efter Hans-Rainer Mikl har bättre rätt till ett kontokort och ett körkort tillhörande Hans-Rainer Mikl och att föremålen lämnas ut till dödsboet efter Hans-Rainer Mikl. Föremålen har tagits i beslag från Michel Mikl Sparre.
- Att tingsrätten förklarar att Thom Hellström har bättre rätt till ett par hörlurar och att dessa lämnas ut till honom. Hörlurarna har tagits i beslag från Michel Mikl Sparre.
- Att beslaget av en kniv, en ölburk och ett par strumpor består till dess domen vinner laga kraft och att beslaget sedan hävs.
- Att beslaget av en annan kniv består till dess domen vinner laga kraft och att kniven därefter utges till dödsbona efter Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre.
- Att i beslag tagna föremål från Hans-Rainer Mikl, bland annat kläder och armbandsur, består till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till dödsboet efter honom.
- Att i beslag tagna föremål från Gunilla Larsdotter Sparre, bland annat kläder och smycken, består till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till dödsboet efter henne.
- Att beslaget av ett antal föremål, bland annat en ryggsäck, kvitton och SIM-kort, består till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till Michel Mikl Sparre. Föremålen har tagits i beslag i anslutning till Trädgårdsvägen 111.
- Att i beslag tagen fruktkniv förklaras förverkad. Kniven har tagits i beslag i anslutning till Trädgårdsvägen 111.

- Att beslaget av ett Visakort består till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till dödsboet efter Hans-Rainer Mikl. Kortet har tagits i beslag i anslutning till Trädgårdsvägen 111 och tillhör Hans-Rainer Mikl.
- Att beslaget av en mobiltelefon består till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till Dorotea Kowalewska.
- Att beslaget av en mobiltelefon består till dess domen vinner laga kraft och därefter utges till Michel Mikl Sparre.

Målsägandes yrkanden

Emilio Brevik, som biträder åtalet, har yrkat att Michel Mikl Sparre till honom ska betala 150 000 kr i skadestånd och ränta på beloppet från den 27 juli 2016 till dess full betalning sker. Av beloppet avser 100 000 kr ersättning för psykiskt lidande enligt åtalpunkt 1 och 50 000 kr ersättning för kränkning enligt åtalpunkt 2.

Hans-Rainer Mikls och Gunilla Larsdotter Sparres dotter Eva Mikl Sparre, som biträder åtalet, har yrkat att Michel Mikl Sparre till henne ska betala 206 793 kr i skadestånd, varav 150 000 kr ersättning för psykiskt lidande och 56 793 kr ersättning för förlorad arbetsinkomst. Hon har begärt ränta på beloppet 150 000 kr från den 27 juli 2016 och på resterande belopp från den 5 april 2017, allt till dess full betalning sker.

Jimmy Persson, som biträder åtalet, har yrkat att Michel Mikl Sparre till honom ska betala 12 000 kr och ränta på beloppet från den 27 juli 2016 till dess full betalning sker. Beloppet avser ersättning för kränkning enligt åtalpunkt 3.

Thom Hellström, som biträder åtalet, har yrkat att Michel Mikl Sparre till honom ska betala 15 780 kr och ränta på beloppet från den 27 juli 2016 till dess full betalning sker. Av beloppet avser 12 000 kr ersättning för kränkning och 3 780 kr ersättning för sakskada enligt åtalpunkt 4.

Michel Mikl Sparres inställning

Michel Mikl Sparre har förnekat gärningarna i åtalpunkt 1, 2 och 4. Han har vidgått att han varit på, eller i anslutning till, platsen beträffande samtliga åtalpunkter men förnekat att han har gjort vad åklagaren påstår. Han har erkänt gärningarna i åtalpunkt 3.

Michel Mikl Sparre har medgett att betala 5 000 kr i skadestånd jämte ränta till Jimmy Persson på grund av misshandel. Han har motsatt sig att betala skadestånd till Emilio Brevik, Eva Mikl Sparre och Thom Hellström. Han har vitsordat sättet att beräkna ränta avseende samtliga skadeståndsyrkanden och belopp enligt följande. Beträffande Emilio Brevik har han vitsordat 100 000 kr avseende åtalpunkt 1 och 10 000 kr avseende åtalpunkt 2. Beträffande Eva Mikl Sparre har han vitsordat 100 000 kr avseende psykiskt lidande och 56 793 kr avseende förlorad arbetsinkomst under åtalpunkt 1. Beträffande Thom Hellström har han vitsordat 10 780 kr för det fall gärningen i åtalpunkt 4 ska bedömas som rån, varav 7 000 kr avser ersättning för kränkning och 3 780 kr avser ersättning för sakskada, och 3 780 kr för det fall gärningen i åtalpunkt 4 ska bedömas som grov stöld, varav hela beloppet avser ersättning för sakskada. Han har inte haft något att invända mot de särskilda yrkandena.

Michel Mikl Sparre har med anledning av brottsmisstankar som prövas i denna dom varit frihetsberövad så som anhållen och häktad sedan den 27 juli 2016, se bifogat avräkningsunderlag.

BAKGRUND

Åklagarens åtal bygger på en kedja av påstådda gärningar. Följande bakgrund till händelserna är klarlagd.

Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre var föräldrar till Michel Mikl Sparre och Eva Mikl Sparre. Emilio Brevik, vid händelsen 11 år, är Michel Mikl Sparres son. Det var emellertid Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre, alltså Emilios farföräldrar, som var Emilios vårdnadshavare och det var hos dem på Trädgårdsvägen 111 i Sollentuna han bodde. Michel Mikl Sparre har haft kontaktförbud mot Gunilla Larsdotter Sparre. Enligt det senaste, meddelat den 26 februari 2016 med giltighetstid till den 25 augusti 2016, var Michel Mikl Sparre förbjuden att besöka eller på annat sätt ta kontakt med eller följa efter Gunilla Larsdotter Sparre. Emilio hade en av socialtjänsten utsedd kontaktperson – Jimmy Persson – som han träffade en gång i veckan.

Den 27 juli 2016 träffade Emilio sin kontaktperson. Överenskommelsen var att Emilio, som vanligt, skulle kliva på den buss som Jimmy Persson redan åkte med. Så skedde också efter att Emilio vid kl. 13.30 lämnats vid busshållplatsen av Hans-Rainer Mikl. Jimmy Persson och Emilio satte sig en bit bak i bussen. Någon eller ett par hållplatser senare steg Michel Mikl Sparre på bussen. Han gick först förbi Emilio och Jimmy Persson för att sätta sig längst bak i bussen men gick sedan fram för att prata med dem. Han satte sig på platsen framför dem och vände sig bakåt. Det är i detta skede gärningen enligt åtalpunkt 3 (ofredande) ska ha ägt rum.

Alla tre gick av bussen vid samma hållplats, bussterminalen i Helenelund. Det är då gärningen enligt åtalpunkt 3 (misshandel) ska ha skett.

I anslutning till detta gick Michel Mikl Sparre och Emilio från platsen tillsammans. De var sedan tillsammans fram till en stund efter kl. 18 på kvällen. Detta ska vara ramen för åtalpunkt 2, första stycket (olaga frihetsberövande). Någon gång under deras gemensamma vistelse ska gärningen enligt åtalpunkt 2, andra stycket, (olaga hot) ägt rum.

Ungefär kl. 18.06 passerade Michel Mikl Sparre och Emilio Trädgårdsvägen 107 för att gå till Trädgårdsvägen 111.

Strax efter kl. 18 kom Michel Mikl Sparre och Emilio alltså till Trädgårdsvägen, där åklagaren menar att gärningarna enligt åtalspunkt 1 ska ha skett. Polis anlände till området kl. 18.21, efter att ha larmats kl. 18.13.

Något senare tog sig Michel Mikl Sparre till ett fritidsområde i närheten. Han träffade där på Thom Hellström, som han inte hade haft någon tidigare kontakt med. Det är i detta skede som gärningen enligt åtalspunkt 4 (rån alternativt grov stöld) ska ha skett.

Michel Mikl Sparre greps av polis i fritidsområdet Fyndet kl. 18.37. Han var under dagen påverkad av medicin och alkohol. Enligt analys av ett blodprov som togs senare på kvällen hade han 1,79 promille etanol i blodet.

UTREDNING

Åklagaren har åberopat skriftlig bevisning.

Emilio Brevik har åberopat samma bevisning som åklagaren och även ett läkarintyg.

Eva Mikl Sparre har åberopat samma bevisning som åklagaren och även viss skriftlig bevisning.

Jimmy Persson har åberopat samma bevisning som åklagaren.

Thom Hellström har åberopat samma bevisning som åklagaren och även viss skriftlig bevisning.

Michel Mikl Sparre har hörts. På åklagarens och målsägandes begäran har även följande personer hörts. Målsäganden Eva Mikl Sparre har hörts om händelserna i åtalspunkt 1–3 och om Michel Mikl Sparres förhållande till sina föräldrar. Målsäganden Jimmy Persson har hörts om händelserna i åtalspunkt 2–3. Thom Hellström har hörts om händelserna i åtalspunkt 4 och Michel Mikl Sparres uttalanden och ageranden i samband därmed. Vittnena Cansin Yigit, Jonathan Henriksen, Gholamreza Naderi, Johan Årman, Jarno Nieminen, Elahe Abdolian, Ilias Patras, polisen Ann-Christine Kleist, polisen Peter Larsson, polisen Petter Norberg, polisen Tom Nilsson, polisen Fredrik Karlsson, Mattias Lindblom och Andréa Lord har hörts om olika delar av händelseförloppet den 27 juli 2016. Vittnet Weine Drotz har hört om den kniv som påträffats i Hans-Rainer Mikl. Vittnet överläkaren Sergej Anikin har hörts om den obduktion han genomförde på Gunilla Larsdotter Sparre.

Tingsrätten har tagit del av uppspelning av videoförhör med målsäganden Emilio Brevik som hörts om händelserna i åtalspunkt 1–3.

På Michel Mikl Sparres begäran har vittnena Anna Södergren och Ingrid Haglund Lanebo hörts.

SKULD

Åtalspunkt 1, två fall av mord den 27 juli 2016

Som framgått ovan kom Michel Mikl Sparre och Emilio till Trädgårdsvägen 111 strax efter kl. 18 den 27 juli 2016. Michel Mikl Sparre greps i det intilliggande fritidsområdet Fyndet kl. 18.37.

I polisens brottsplatsundersökning finns följande karta av området runt Trädgårdsvägen 111. Gunilla Larsdotter Sparre påträffades på övervåningen i sin bostad. Hans-Rainer Mikl påträffades på en gågata mellan Trädgårdsvägen 99 och 113 (till höger om nr 115 på kartan). Parkeringen ligger ungefär vid bokstaven B. Friluftsområdet Fyndet ligger upp till vänster på kartan.

Åklagaren har bevisbördan i alla delar och tingsrätten prövar allt även i de delar åklagaren och Michel Mikl Sparre är överens. För att underlätta förståelsen av

domen redovisar tingsrätten emellertid vissa överväganden mer översiktligt och koncentrerar domskälen till de mer centrala delarna.

Tingsrätten beskriver först vad de rättstekniska och rättsmedicinska utredningarna kommit fram till och som inte har ifrågasatts av Michel Mikl Sparre. Därefter kommer en kort sammanfattning av hur Michel Mikl Sparre vid huvudförhandlingen har beskrivit händelseförloppet. Sedan redovisas tingsrättens överväganden i de delar som är centrala för prövningen av denna del av målet.

Gunilla Larsdotter Sparres död

Gunilla Larsdotter Sparre avled den 27 juli 2016. Hon påträffades av polis och sjukvårdspersonal på övervåningen i sin bostad på Trädgårdsvägen 111, efter ett larm inkommit till SOS ca kl. 18.13¹. Gunilla Larsdotter Sparre förklarades död kl. 19.17. I den utvidgade rättsmedicinska rapporten anges påvisade skador efter skarpt våld:

- Fyra stora stickskador på bålens framsida samt över bålens högra sido-omfång med skadekanaler som fortsätter mot bukhålan.
- Tre misstänkta, helt ytliga skärskador respektive rispor över den vänstra axeln, på bröstkorgens framsida samt på den vänstra överarmens framsida.
- Omfattande skärskador, såsom aktiva avvärjningsskador, på den vänstra handen.

I rapporten anges följande påvisade skador efter trubbigt våld:

- Färska blåmärken på bröstkorgens vänstra framsida.
- En smärre underhudsblödning inom gränsregionen mellan halsen och ryggen.
- Sparsamma hudavskrapningar på underbenen.

¹ Larmet gällde Hans-Rainer Mikl. Först under samtalet visade det sig att även Gunilla Larsdotter Sparre var skadad.

I rapporten anges att de påvisade obduktionsfynden samt kliniska iakttagelser talar starkt för att [Gunilla Larsdotter] Sparre avlidit av de påvisade stickskadorna på bålen genom förblödning och chockreaktion.

Enligt tingsrätten har ingenting i målet framkommit som ger anledning att ifrågasätta dödsorsaken eller bedömningen i rapporten att omständigheterna och undersökningsfynden talar starkt för att dödsfallet tillfogats av annan person.

Hans-Rainer Mikls död

Även Hans-Rainer Mikl avled den 27 juli 2016. Han påträffades på mage på en gångväg mellan Trädgårdsvägen 99 och Trädgårdsvägen 113 i anslutning till en parkeringsplats, efter en anmälan till SOS kl. 18.13. Av brottsplatsundersökningen framgår att Hans-Rainer Mikl vid påträffandet hade en kniv instucken i kroppen, en bit under ena armhålan. I polisens händelserapport anges Hans-Rainer Mikl som eventuellt avliden kl. 18.23. I den utvidgade rättsmedicinska rapporten anges bl.a. följande skador.

- En skarpkantad sårskada på högra sidan av bröstkorgen strax nedanför armhålan. Skadekanalen är cirka 14 cm djup och förlöper svagt uppåt/mot vänster/bakåt. [...] Skadan har orsakat en cirka 900 ml stor blödning till högra lungsäcken.
- En liten, skarpkantad hudrispa strax ovanför föregående sårskada.
- Blåmärken eller hudavskrapningar på pannan, näsan och kinderna, på högra armbågens utsida samt på högra handleden handen.

I rapporten anges att undersökningsfynden talar starkt för att Hans-Rainer Mikl avlidit till följd av stickskadan mot högra bröstkorgen.

Enligt tingsrätten har ingenting i målet framkommit som ger anledning att ifrågasätta dödsorsaken eller bedömningen i rapporten att undersökningsfynden talar starkt för att dödsfallet har orsakats av annan person.

Michel Mikl Sparres beskrivning av händelseförloppet

Michel Mikl Sparre och Emilio tog taxi sista biten till Trädgårdsvägen. Dörren till Trädgårdsvägen 111 var låst och ingen släppte in dem. Han bad Emilio gå tillbaka till parkeringsplatsen och tog sig själv till bostadens baksida. Genom fönstret såg han sin pappa Hans-Rainer Mikl tillsammans med en för honom okänd man. Hans-Rainer Mikl såg chockad ut. Hans mamma Gunilla Larsdotter Sparre kom ut på balkongen på övervåningen och ropade att han skulle ringa polis. Michel Mikl Sparre slog sönder rutan och tog sig in i vardagsrummet. Hans-Rainer Mikl var kvar men inte den andra mannen. Michel Mikl Sparre kontrollerade köket men där var också folktomt. Han gick upp för trappan till övervåningen men möttes av en man med kniv. Han använde sin krycka för att försvara sig mot mannen. Michel Mikl Sparre sa till Hans-Rainer Mikl att ta sig till parkeringen och ta hand om Emilio. Michel Mikl Sparre lämnade sedan också huset genom dörren på framsidan. I det sammanhanget hörde han en kvinna som skrek. Han vet nu att det var Gunilla Larsdotter Sparre. Han gick först en bit åt vänster men vände och gick mot parkeringen. När han svängde in på parkeringen sprang han in i Hans-Rainer Mikl som var skadad. En kille med kniv befann sig 2-3 meter längre bort och rörde sig mot honom. Michel Mikl Sparre tog sig från platsen och sprang mot skogen. Killen följde efter honom en bit men avvek mot en bil som körde därifrån. Michel Mikl Sparre fortsatte in i fritidsområdet Fyndet där han senare greps.

Utgångspunkter för tingsrättens prövning

Enligt 35 kap. 1 § RB ska rätten avgöra vad som är bevisat i målet efter en samvetsgrann prövning av allt som har förekommit. Utgångspunkten är att det råder fri bevisföring och fri bevisprövning.

Högsta domstolen har i flera rättsfall beskrivit hur en domstol ska gå tillväga vid bevisvärdering. I rättsfallet NJA 2015 s. 702 har Högsta domstolen angett en metod

som kan användas vid bevisbedömningen i vissa fall. Den innebär att tingsrätten börjar med att bedöma värdet av den bevisning som har åberopats till stöd för gärningsbeskrivningen och först därefter, för det fall beviskravet därigenom är uppfyllt, granskar den tilltalades berättelse och den bevisning som stöder denna. Tingsrätten ska dock, oavsett invändning, pröva om den av åklagaren åberopade bevisningen utesluter en annan gärningsman. Michel Mikl Sparres påstående om annan eller andra gärningsmän provas därför genom hela processen. Tingsrätten avslutar dock detta avsnitt med en samlad bedömning av Michel Mikl Sparres invändning.

Eftersom Michel Mikl Sparres berättelse i många delar av det yttre händelseförloppet stöds av den bevisning som åberopats till stöd för gärningsbeskrivningen finns det emellertid ingen anledning att djupare analysera dessa delar. Det som angetts under rubriken Bakgrund ovan är alltså klarlagt.

Michel Mikl Sparres relation till Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre
Åklagaren har framhållit att Michel Mikl Sparre hade en dålig relation till sina föräldrar. När det gäller utredningen om detta och betydelsen av det vill tingsrätten anteckna följande.

Stöd för åklagarens påstående i detta avseende finns i officiella dokument, genom att Michel Mikl Sparre i mars 2016 dömdes för att ha misshandlat Gunilla Larsdotter Sparre. Han var också enligt ett kontaktförbud förbjuden att kontakta Gunilla Larsdotter Sparre vid tiden för de nu aktuella händelserna. Eva Mikl Sparre har beskrivit en långvarig dålig relation mellan Michel Mikl Sparre och föräldrarna som försämrades det senaste halvåret eller året före sommaren 2016. Enligt henne var Michel Mikl Sparre ofta hotfull mot föräldrarna; den senare perioden av deras liv kontaktade hon polis någon gång i veckan med anledning av Michel Mikl Sparres kontakter med föräldrarna. Av presenterade sms mellan Michel Mikl Sparre

och hans föräldrar sommaren 2016 kan utläsas att Gunilla Larsdotter Sparre försökte förmå Michel Mikl Sparre att söka hjälp och att hon ville begränsa sitt ansvar för hans ekonomi. Gunilla Larsdotter Sparre skrev så sent som den 26 juli 2016 i ett sms till Michel Mikl Sparre att hon var rädd för honom. I ett meddelande till Emilios telefon skrev Gunilla Larsdotter Sparre kl. 17.45 den 27 juli, när hon visste att Emilio och Michel Mikl Sparre var på väg till Trädgårdsvägen, att ”pappa” inte får komma in.

Även Gholamreza Naderi, som kände familjen sedan Michel Mikl Sparre var liten, har uppgett att Michel Mikl Sparre någon dag före händelsen sagt att hans föräldrar gjort det för jävligt för honom.

Tidigare på dagen den 27 juli 2016 hade Michel Mikl Sparre varit på besök hos sina föräldrar på Trädgårdsvägen 111. Eva Mikl Sparre har uppgett att hon då hade kontakt med Gunilla Larsdotter Sparre genom telefon och uppmanades att ringa polis, vilket hon gjorde. Polis skickades till platsen, men enligt Eva Mikl Sparre hade Michel Mikl Sparre lämnat sina föräldrars bostad när hon ringde sin mamma för att meddela det.

Michel Mikl Sparre har vidgått att hans relation till föräldrarna var dålig. Han har berättat att han den 27 juli 2016 tog med Emilio till polisen för att göra en anmälan mot sina föräldrar, för att de betett sig illa mot Emilio. Det fanns emellertid ingen utredare på plats, varför han bestämde sig för att åka hem med Emilio i stället. Enligt ett larmsamtal till SOS försökte Michel Mikl Sparre ca kl. 15 samma dag få hjälp av polis eftersom han hävdade att Emilio misshandlats av sina fosterföräldrar i flera veckors tid.

Åklagaren har föredragit uppgifter från polisförhör där Michel Mikl Sparre hävdat att hans föräldrar legat bakom försök att förgifta honom och att han blivit förföljd

av okända personer. Michel Mikl Sparre har nu sagt att han älskade sina föräldrar, att de älskade honom och att han inte tror att de ville honom något illa. Han har dock accepterat att han tidigare kan ha trott det.

Sammantaget är det enligt tingsrätten utrett att Michel Mikl Sparre tidigare betett sig hotfullt mot sina föräldrar och att åtminstone Gunilla Larsdotter Sparre var rädd för honom. En sådan omständighet ger inte något direkt stöd för åklagarens påstående att det är Michel Mikl Sparre som har dödat Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre, men det kan vara ett indirekt stöd.

Uppgifterna från Johan Årman, som bor på Fyndvägen ca 70-100 meter från parkeringen där Hans-Rainer Mikl påträffades, talar i någon mån för att det var en person som hyste agg mot Hans-Rainer Mikl som dödade honom. Johan Årman har nämligen berättat att han från sin veranda hörde skrik i riktning från parkeringen strax efter kl. 18. Han hörde då, enligt anteckning i polisförhör som har föredragits, en mansröst skrika ”Nu skall du dö ditt jävla as”.

Enligt Eva Mikl Sparre hade hennes föräldrar inte några konflikter med andra personer än Michel Mikl Sparre. Michel Mikl Sparre har antytt att de måste ha haft det, t.ex. med hänvisning till att hans föräldrar inte hade några pengar kvar vid sin död, men han har inte velat utveckla detta närmare.

Michel Mikl Sparres agerande vid föräldrarnas död

Gunilla Larsdotter Sparre döddes någon gång strax före kl. 18 till kl. 18.21 på övervåningen i sitt hus på Trädgårdsvägen 111. Det grundar tingsrätten på följande. Eva Mikl Sparre hade enligt egna uppgifter telefonkontakt med Gunilla Larsdotter Sparre strax före kl. 18. Gunilla Larsdotter Sparre måste ha levt ytterligare några minuter, men det har inte lämnats någon tidsuppgift i anslutning till senare kontakter med henne. Som sagts ovan förklarades Gunilla Larsdotter Sparre död

först efter kl. 19, men hon kan inte ha varit vid medvetande någon längre tid efter att hon fick de dödande huggen. Även rättsläkaren Sergej Anikin har bedömt att hon egentligen var död redan före dödförklaringen. Klockan 18.21 anges i polisens händelserapport att någon uppgett att, utöver en man som är svårt skuren i magen, även en kvinna inne i huset ska vara skadad och okontaktbar. Senast vid den tidpunkten måste alltså Gunilla Larsdotter Sparre ha fått de dödande huggen. Enligt polisens brottsplatsundersökning tillfogades Gunilla Larsdotter Sparre de livshotande skadorna i ett sovrum på övervåningen.

Hans-Rainer Mikl dödades mellan kl. 18:07 och 18:13 på parkeringsplatsen vid Trädgårdsvägen. Det framgår av följande. Av upptagningen från en övervakningskamera riktad från framsidan på Trädgårdsvägen 107 framgår att Hans-Rainer Mikl halvsprang tillsammans med Emilio i riktning från sin bostad mot parkeringen ca 18:07. Man kan utgå ifrån att han då inte hade kniven i sig. Det framgår att han tog sig till parkeringen och föll ihop alldeles intill den med kniven i kroppen. I en händelserapport anges kl. 18:15 att en man är knivskuren och några minuter senare att mannen är död. Anmälan till SOS gjordes dock senast kl. 18.13. Hans-Rainer Mikl dog intill parkeringsplatsen. I platsundersökningen anges därutöver att avsaknad av blodförekomst [från Hans-Rainer Mikl] på andra ställen i området ger starkt stöd för att Hans-Rainer Mikl utsattes för blödande våld på parkeringsplatsen. Det är således utrett att det dödande hugget skedde på eller invid parkeringsplatsen. Ingen av de personer som har hörts vid förhandlingen har sagt att de har sett när hugget utdelades. Det måste emellertid ha skett mellan kl. 18:07 och 18:13.

Tingsrätten utgår ifrån att paret Mikl Sparres nästan simultana död har samband, även om de inte har dödats på exakt samma plats. Michel Mikl Sparre har varit på båda platser i anslutning till att hans föräldrar ska ha dödats.

Klockan 18.06 passerade Michel Mikl Sparre och Emilio en övervakningskamera vid Trädgårdsvägen 107, i riktning mot Trädgårdsvägen 111. Det har också Michel Mikl Sparre bekräftat. Flera personer har berättat att de sett eller hört Michel Mikl Sparre krossa en ruta på baksidan av Trädgårdsvägen 111. Cansin Yigit, som bor på nummer 91, är säker på att hon såg Michel Mikl Sparre ta sig in genom rutan. Efter en stund hörde hon skrik eller vrål, som hon uppfattade som ett familjebråk. Även Jonathan Henriksen har berättat hur han från ett takfönster på Trädgårdsvägen 89 såg en man som slog sönder rutan med en krycka. Ingen av dem såg någon annan på baksidan av huset. Michel Mikl Sparre har bekräftat att han slog sönder rutan när han tog sig in på Trädgårdsvägen 111. Han kan då ha fått en sårskada på sitt ben. På nedervåningen i huset har påträffats blod från Michel Mikl Sparre i vardagsrummet, i hallen, i köket och på trappan mellan entréplanet och övervåningen, som ger ytterligare stöd för att han varit där. Den nämnda övervakningsfilmen visar Michel Mikl Sparre gående förbi Trädgårdsvägen 107 kl. 18:09 åt andra hållet, dvs. i riktning mot parkeringen. Michel Mikl Sparre har bekräftat den uppgiften. Han hade då lämnat huset på Trädgårdsvägen 111.

Michel Mikl Sparre var alltså i huset på Trädgårdsvägen 111 i tidsmässig anslutning till att Gunilla Larsdotter Sparre tillfogades de dödande skadorna.

Genom utredningen är det vidare klart att Michel Mikl Sparre befann sig vid parkeringen i anslutning till att Hans-Rainer Mikl dödades. Den nämnda övervakningsfilmen visar alltså Michel Mikl Sparre gående förbi Trädgårdsvägen 107 kl. 18:09 i riktning mot parkeringen. Michel Mikl Sparre har bekräftat detta och sagt att han sprang in i den skadade Hans-Rainer Mikl på parkeringen och därefter tog sig till skogen. Av polisens brottsplatsundersökning framgår att blod från Michel Mikl Sparre har påträffats på gångbanan mellan Trädgårdsvägen 111 och parkeringen, och polisen bedömer att personen gått i den riktningen.

Michel Mikl Sparre var alltså vid parkeringen i tidsmässig anslutning till att Hans-Rainer Mikl tillfogades de dödande skadorna.

Ett vittne, Gholamreza Naderi, har sagt att han sett Michel Mikl Sparre och Hans-Rainer Mikl bråka med varandra strax innan Hans-Rainer Mikl påträffades på marken där han sedan avled, låt vara att han synes minnas det som tidigare på eftermiddagen. Enligt Gholamreza Naderi kunde han från sitt fönster på ovanvåningen på Trädgårdsvägen 99 se hur två personer bråkade eller ”gnällde” på varandra vid parkeringen. Han är säker på att det var just de två nämnda och att Michel Mikl Sparre sedan försvann i riktning mot Fyndet. Gholamreza Naderi såg ingen annan vid parkeringsplatsen i samband med bråket. Det är emellertid inte utrett i målet vilken överblick man får över parkeringsplatsen från Gholamreza Naderis fönster och han kan, oavsett det, inte ha följt hela händelseförloppet eftersom han i något skede tog sig till entréplanet i sin bostad. Bevisvärdet av Gholamreza Naderis uppgifter är inte heller alldeles lätt att bedöma. Det finns visserligen inget som talar för att han inte skulle kunna göra de iakttagelser om bråk som han har beskrivit. Det har inte heller kommit fram något skäl till att han skulle berätta om något som han inte minns. Dock ska det noteras att Gholamreza Naderi, såvitt framgår av en anteckning i förundersökningen, inte nämnde något om ett bråk när han hördes av polis den aktuella kvällen, vilket han dock gjort i senare polisförhör, och att han enligt anteckningen inte var helt säker på att det var Michel Mikl Sparre som gick mot friluftsområdet Fyndet. Eftersom Gholamreza Naderi i förhöret bara några timmar efter händelsen, enligt förhørsanteckningen, inte var säker på att det var Michel Mikl Sparre som sprang från platsen får det vara utgångspunkten för bevisvärderingen. Tingsrätten bedömer emellertid att avsaknaden av information i första förhöret om bråk mellan Hans-Rainer Mikl och Michel Mikl Sparre på parkeringsplatsen inte utesluter att han sett det, eftersom Gholamreza Naderi tog upp det i ett senare förhör och det första förhöret, där uppgiften saknas, var mycket kort.

Den tekniska utredningen visar att Michel Mikl Sparre hade blod från Hans-Rainer Mikl på sina kläder, såväl på shortsens som på tröjan och undersidan kepsen. Av särskilt intresse är att Michel Mikl Sparres blod påträffats på Hans-Rainer Mikls ena toffla som låg mitt på parkeringen, en bit från Hans-Rainer Mikls kropp. Blodet från Hans-Rainer Mikl på Michel Mikl Sparres kläder talar för att det är han som har dödat denne, liksom blodet från Michel Mikl Sparre på Hans-Rainer Mikls toffla, som påträffades en bit ifrån kroppen. I samma riktning talar uppgifterna från Gholamreza Naderi, även om hans uppgifter värderas med viss försiktighet.

Det finns en naturlig koppling mellan Michel Mikl Sparre och den kniv som satt i Hans-Rainer Mikl. Den är av samma märke som en annan kniv som fanns i köket på Trädgårdsvägen 111 vid polisens tekniska undersökning och Michel Mikl Sparre hade nyss varit i det köket. Det framgår av hans egna uppgifter som också får starkt stöd av övrig utredning. Så t.ex. finns blodspår med Michel Mikl Sparres DNA på köksgolvet. Eftersom Michel Mikl Sparre var i köket strax innan han träffade på Hans-Rainer Mikl vid parkeringen kan han ha tagit med sig kniven därifrån. Den bedömningen förändras inte av att det inte syns att Michel Mikl Sparre bär på något när han går förbi övervakningskameran på Trädgårdsvägen 107 på väg från sina föräldrars hus mot parkeringen. Filmen visar inte hela Michel Mikl Sparre och det ser ut som att han håller åtminstone en hand i en större ficka eller innanför tröjan.

Ett stöd, om än svagt, för att Michel Mikl Sparre verkligen sökte efter Hans-Rainer Mikl är hans beteende när han lämnade Trädgårdsvägen 111. Han gick då, enligt egna uppgifter först åt vänster och sedan tillbaka mot parkeringen. Dessa uppgifter stöds även av vittnet Jarno Nieminen som, från lekplatsen, efter att en äldre man och ett barn sprang mot parkeringen, såg en man som kom ut från nr 111 som verkade leta efter något. Det kan vara så att Michel Mikl Sparre då försökte se vart Hans-Rainer Mikl tagit vägen.

Emilios uppgifter

Uppgifterna från Emilio talar för att det är Michel Mikl Sparre som utfört gärningen. Det är utrett att Emilio kom till Trädgårdsvägen tillsammans med Michel Mikl Sparre och att han stannade på framsidan av nr 111 medan Michel Mikl Sparre gick till baksidan av huset. På filmen från övervakningskameran på Trädgårdsvägen 107 kan man se att Emilio och Hans-Rainer Mikl kl. 18:07 halvsprang i riktning mot parkeringen. Enligt Emilio delade de på sig vid parkeringen och Emilio bad en granne om hjälp att ringa 112.

Det har hållits fyra polisförhör med Emilio. I de första förhören, som hölls två dagar efter händelsen och ytterligare några dagar senare, namngav Emilio inte den person som han följde med från bussterminalen i Helenelund och som tog med honom hem till Trädgårdsvägen 111. Emilio sa i stället att han blev bortrövad av en okänd person som tvingade honom att tala om var han bor. Personen ska ha sagt ”ja ska slå in rutan så ska ja, så ska ja erövra hela huset”. Emilio berättade att denna person slog in en ruta på hans hus och, som tingsrätten uppfattat det, dödade hans fosterföräldrar; ”Han gick o dödade alla.” Av utredningen framgår nu att den okända personen är Michel Mikl Sparre. Det framstår då som rimligt, men inte självklart, att Emilio syftade på Michel Mikl Sparre även i fråga om dödandet. I de två senare förhören, när Emilio sagt att det var Michel Mikl Sparre som tog med honom från kontaktpersonen, upprepade han inte påståendet.

Emilio berättade i de första förhören att en person kom ut från Trädgårdsvägen 111 genom dörren och sa till Emilio att springa med tillägget ”han e inte klok”. Emilio sa i förhören att han inte visste vem det var som kom ut genom dörren. Av den presenterade upptagningen från övervakningskameran framgår som nyss nämnts att Emilio halvsprang tillsammans med Hans-Rainer Mikl mot parkeringen. Enligt Emilio föreslog han att de skulle ta bilen men det ville inte den han sprang med.

Hans-Rainer Mikl hade enligt flera vittnen sin bil på den aktuella parkeringen. I förhör berättade Emilio också att den som sprang med honom ”låg i backen” senare. Det råder inte något tvivel om att Emilio syftade på Hans-Rainer Mikl när han pratade om mannen som kom ut genom dörren, men att han av något skäl inte ville peka ut honom.

Tingsrätten bedömer att förhören med Emilio har utförts på ett sådant sätt att uppgifterna som lämnas kommer från Emilio själv. Det förhållandet att Emilio varken namngav Michel Mikl Sparre eller Hans-Rainer Mikl inledningsvis saknar nu betydelse för utpekandena, som stöds även av annan utredning. Det kan emellertid inte uteslutas att Emilio i någon del av de första förhören inte berättat sanningsenligt, i syfte att skydda den uppenbara lögnen att det var hans pappa som tog med honom från Helenelund.

Det framgår av förhöret med Emilio att han följde med Hans-Rainer Mikl till parkeringen men att Emilio sedan tog sig till en granne för att larma. Vid förhöret med Elahe Abdolian, boende på Trädgårdsvägen 139, har det klarlagts att det var till henne han kom. Emilio ska ha sagt något om inbrott eller ”nu är det illa”. I polisförhör, som föredragits vid förhandlingen, har det antecknats att Elahe Abdolian uppgett att Emilio var mycket orolig och att han, när de senare satt tillsammans vid lekplatsen, plötsligt sa till henne ”Det är min pappa, det är min pappa som har gjort det”. Vid förhandlingen har Elahe Abdolian bekräftat att hon sagt så till polisen men sagt sig inte minnas detaljerna längre.

Även en av de första poliserna på plats fick uppfattningen att Emilio trodde att det var Michel Mikl Sparre som skadat hans farfar. Polisen Ann-Christine Kleist, som var tidigt på platsen i anslutning till Trädgårdsvägen 111 och pratade med Emilio, har sagt att Emilio berättade för henne att det var hans pappa som ”gjort det här”. Hon minns inte hur orden föll och hon frågade inte efter några detaljer. Enligt Ann-

Christine Kleists uppgifter, med stöd i en PM, berättade Emilio att Michel Mikl Sparre var arg på föräldrarna, att han skulle krossa rutan och att han skulle ”gå in och knulla” farföräldrarna. Tingsrätten tolkar detta som att Michel Mikl Sparre var arg på sina föräldrar när han gick in i huset. Emilio berättade även, enligt Ann-Christine Kleists uppgifter, att han hört glaskross och skrik.

Michel Mikl Sparres agerande efter händelserna

Som framgått ovan lämnade Michel Mikl Sparre parkeringsplatsen där Hans-Rainer Mikl dog och tog sig till fritidsområdet Fyndet. Ett sådant beteende framstår som irrationellt om han träffat på en hotfull person inne i huset på Trädgårdsvägen 111 och senare sin svårt sårade far. En mer rimlig åtgärd hade varit att försöka kalla på hjälp, låt vara att ett alldeles rationellt beteende inte kan begäras av den som varit med om en traumatisk upplevelse. Michel Mikl Sparre har i stället, enligt polisen Tom Nilsson som deltog vid ingripandet mot honom, försökt att göra sig så liten som möjligt när han stod vid ett träd en bit in i skogen. Det antyder att Michel Mikl Sparre inte var intresserad av kontakt med polis.

Det har också framkommit att Michel Mikl Sparre sagt saker efter händelserna som antyder att han kan ha haft med sina föräldrars död att göra.

Polisen Tom Nilsson, som deltog vid ingripandet mot Michel Mikl Sparre i fritidsområdet, har sagt att Michel Mikl Sparre sa att han vill berätta allt och, såvitt framgår av en anteckning i polisförhör som föredragits, ”de har varit elaka mot Emilio”. Även dåvarande polisaspiranten Fredrik Karlsson, som också deltog vid ingripandet, har uppgett att Michel Mikl Sparre sagt saker som kan sammankopplas med att Michel Mikl Sparre gjort något, nämligen att han inte ångrade det han gjort och att man inte ger sig på hans barn. Det förhållandet att dessa uttalanden kan ha gjorts av Michel Mikl Sparre innan han informerats om rätten till försvarare m.m. hindrar inte att de vägs in i bedömningen.

Enligt Thom Hellström sa Michel Mikl Sparre till honom när de träffades i fritidsområdet att han gjort det för barnet eller barnen och att han skulle få tio år för det.

Ambulanssjuusköterskan Andréa Lord var med när Michel Mikl Sparre togs till sjukhus den 27 juli 2016 på grund av sina skador. Av hennes beskrivning framgår att Michel Mikl Sparre under färden var stundtals uppjagad, stundtals medvetlös. Även till Andréa Lord gjorde Michel Mikl Sparre dock vissa uttalanden som antyder att han kände skuld för något. Så t.ex. ska han ha sagt att han var tvungen att göra ”det”, utan att han sa vad ”det” är, och att de har gjort hans liv till ett helvete. I polisförhör har Andréa Lord även uppgett att Michel Mikl Sparre ska ha sagt ”ångrar vad jag gjort och vill att ni ska ta livet av mig istället för att hjälpa mig.”

Oklarheter i utredningen

Det finns några oklarheter i utredningen som tingsrätten vill peka på.

Michel Mikl Sparre är inte genom blodspår bunden till övervåningen på Trädgårdsvägen 111 där Gunilla Larsdotter Sparre dödades, trots att han lämnat blodspår på entréplanet. Det har visserligen säkrats blod från Michel Mikl Sparre på ett lakan i ett rum på övervåningen. Detta blod kan emellertid, som försvararen har påpekat, vara gammalt. Även Michel Mikl Sparres krycka med hans blod på har påträffats på övervåningen men av förhöret med Ilias Patrus framgår att han varit inne i huset när Gunilla Larsdotter Sparre redan var knivskadad och tog med sig kryckan upp från entréplanet för att kunna försvara sig. Det finns blod i trappan som visat sig komma från Michel Mikl Sparre men inte längre upp än till andra trappsteget uppifrån och då i form av avskrap.

Inte heller har det säkrats något blod från Gunilla Larsdotter Sparre på Michel Mikl Sparre eller hans kläder. Och på den kniv som fanns i Hans-Rainer Mikl, och som åklagaren påstår är den som använts även mot Gunilla Larsdotter Sparre, har inte anträffats blod som kan knytas till Gunilla Larsdotter Sparre.

För en fällande dom i detta fall finns inget krav på att tingsrätten konstaterar att det är samma kniv som använts mot båda offren. Gärningspåståendet talar bara om stickvapen. Det framstår emellertid som naturligt att samma kniv använts, om det är samma gärningsman, eftersom någon annan kniv med blod inte har påträffats. Rättsläkaren Sergej Anikin har vid förhandlingen jämfört de skador på Gunilla Larsdotter Sparres kropp som han noterade vid den rättsmedicinska obduktionen med bilder och information om kniven som påträffades i Hans-Rainer Mikl. Enligt Sergej Anikin stämmer knivbladets karakteristika ganska bra överens med skadorna och skadekanalerne. Han har dock framhållit att han inte påstår att det är samma kniv som orsakade Gunilla Larsdotter Sparres skador.

En rimlig förväntan när en kniv sticks in flera gånger i en levande människa är att kniven blir blodig, vilket skulle innebära att det skulle gå att säkra DNA från den människan på kniven, om kniven inte torkats av. Även andra vävnader kan lämna spår på en kniv som varit i människokroppen. Frågan är då om frånvaron av sådana DNA-spår i utredningen talar mot att det varit samma kniv. Weine Drotz, forensisk generalist på NFC, har uppgett att det ibland inte ses något på en kniv även när man vet att den har använts som brottsvapen. Detta kan enligt honom förklaras av dels att det inte behöver ha hunnit blöda så mycket innan kniven dras ut, dels att blod kan torkas av från kniven när den dras ut genom kroppens vävnader och kläder. I ett fall när kniven har använts på flera offer kan därutöver det senare offrets blod ha överfört väldigt mycket blod på kniven. Enligt Weine Drotz analyseras inte allt blod utan varje prov är inte större än en millimeter. I detta fall togs först åtta prov och sedan ytterligare fyra utan att man hittade annat DNA än från Hans-Rainer Mikl.

Weine Drotz förväntan var att det skulle finnas blod även från ett eventuellt första offer men han anser det fullt möjligt att kniven använts även i det första offret, trots att analysen inte visar DNA från henne på kniven. Tingsrätten ser inte skäl att ifrågasätta den bedömningen. Kniven kan även ha torkats av innan den togs från huset. Frånvaron av DNA från Gunilla Larsdotter Sparre på kniven i Hans-Rainer Mikl talar alltså inte med någon styrka mot att den kniven använts också för att döda henne.

Tingsrätten anser inte att det är anmärkningsvärt att det vid brottsplatsundersökningen inte påträffats blod från Michel Mikl Sparre närmare Gunilla Larsdotter Sparre än i trappan mellan våningarna, även om han är den som har dödat henne på övervåningen. Visserligen har Michel Mikl Sparre avsatt blodspår både på entréplanet när han kom in i huset och utmed den gångväg som han tog från huset, varför han borde ha blött även när han var på övervåningen. Hans vistelse i huset var mycket kort; mellan de två tidpunkterna som han passerade övervakningskameran vid Trädgårdsvägen 107 i olika riktningar rör det sig om bara några minuter. Under den tiden tog han sig till nr 111, in genom ett fönster på baksidan, ut ur huset genom entrédörren, några meter åt vänster och sedan tillbaka förbi Trädgårdsvägen 107. Han måste således ha uppehållit sig på övervåningen mycket kort tid. Det är inte heller uteslutet att han lämnat blodspår på övervåningen men att de torkats bort av något, t.ex. i samband med försöken att rädda livet på Gunilla Larsdotter Sparre.

Avsaknaden av DNA-spår från Gunilla Larsdotter Sparre på Michel Mikl Sparre eller hans kläder är förvånande, men kan förklaras på samma sätt som avsaknad av DNA från Gunilla Larsdotter Sparre på kniven. Det har för övrigt inte framkommit att något blod från Gunilla Larsdotter Sparre fanns någon annanstans än på övervåningen och, i form av avskrap, i trappan mellan de båda våningarna. Ingenting talar för att gärningsmannen lämnat huset på annat sätt än genom någon

av dörrarna på entréplanet. Gunilla Larsdotter Sparre har alltså inte avsatt så mycket blod på gärningsmannen att det droppat från gärningsmannen i huset, oavsett vem det skulle vara.

De nu nämnda omständigheterna förringar således inte värdet av åklagarens bevisning i någon större utsträckning.

Sammanfattning av det som åberopats till stöd för åklagarens påstående

Det tidsmässiga utrymmet för någon annan gärningsman än Michel Mikl Sparre är mycket litet. Tingsrätten konstaterar att Michel Mikl Sparre befunnit sig i föräldrarnas hus åtminstone i tidsmässig anslutning till att modern där fick flera hugg med ett stickvapen, att han lämnade huset hastigt och förefaller ha sökt efter någon och sedan befann sig på parkeringsplatsen i anslutning till att Hans-Rainer Mikl fick ett dödande hugg med en kniv. Michel Mikl Sparres agerande och uttalanden efter händelserna talar starkt för att han dödat föräldrarna. Till detta kommer Michel Mikl Sparres allt sämre relation till föräldrarna, som visat sig i bl.a. brott mot modern och kontaktförbud. Utöver Michel Mikl Sparres egna uppgifter finns inget som talar för att någon annan ville hans föräldrar något illa.

Värderingen av Michel Mikl Sparres förklaring till föräldrarnas död

Enligt tingsrättens mening är den presenterade utredningen för att Michel Mikl Sparre är den som har dödat Hans-Rainer Mikl och Gunilla Larsdotter Sparre mycket övertygande. Tingsrätten ska då väga detta mot Michel Mikl Sparres förklaring och det som talar för hans version av händelseförloppet.

Som framgått ovan har Michel Mikl Sparre sagt att det var någon eller några andra personer som dödade hans föräldrar.

Michel Mikl Sparre valde att inte säga något om händelsen förrän flera månader efter gripandet. Den misstänkte har rätt att vara tyst och sådan tystnad kan inte tolkas mot honom. När det finns omständigheter som uppenbart kräver förklaring kan tystnad emellertid tillmätas betydelse (Högsta domstolen i rättsfallet NJA 2015 s. 702 p. 24). Enligt tingsrättens mening är det anmärkningsvärt att Michel Mikl Sparre, som hade blod på sina kläder och enligt egna uppgifter hade sett åtminstone en gärningsman, inte långt tidigare erbjöd sin förklaring till föräldrarnas död. Hans berättelse måste bedömas i ljuset av detta.

Det är vidare anmärkningsvärt att han, såvitt framgår av jämförelse mellan polisförhör och Michel Mikl Sparres berättelse vid tingsrättens förhandling, beskrivit vissa skeenden olika vid olika förhörstillfällen. Åklagaren har sagt att det beror på att Michel Mikl Sparre vid de första förhören inte hade fått del av övrig utredning, och att han alltså ändrat sig för att berättelsen ska stämma med utredningen. Det finns skäl för en sådan tolkning. Tingsrätten vill peka på följande omständigheter.

I polisförhör den 14 november 2016 nämnde Michel Mikl Sparre inte att Gunilla Larsdotter Sparre öppnade balkongdörren på övervåningen när Michel Mikl Sparre just skulle ta sig in i bostaden. Enligt anteckningar i polisförhör (s. 954 f.) förefaller det i stället som att båda föräldrarna var på nedervåningen när Michel Mikl Sparre tittade in genom balkongdörren. Vid huvudförhandlingen har Michel Mikl Sparre sagt att han inte var uppe på andra våningen innan han gick ut, utan att han vände i trappan. Enligt en naturlig tolkning av vad som antecknats i polisförhör (s. 954 f.) är det i stället ett bråk på övervåningen som Michel Mikl Sparre varit med om. Som försvararen har påpekat behöver dock inte uppgifterna i polisförhöret tolkas på det sättet, utan som att bråket skedde uppe i trappan. Enligt tingsrättens mening framstår en sådan tolkning dock som långsökta. Vid huvudförhandlingen har Michel Mikl Sparre sagt att han lämnade huset från framsidan och, efter att ha gått några meter åt vänster, vände för att ta sig mot parkeringen. I polisförhör har Michel Mikl

Sparre beskrivit samma väg mot parkeringen men där också hävdad att en annan kille sprang efter honom (bild på s. 1048). Den uppgiften har han vid förhandlingen förklarat vara felaktig och att killen redan fanns på parkeringsplatsen några meter från Hans-Rainer Mikl när han kom dit. I polisförhör har Michel Mikl Sparre, enligt åklagarens inte ifrågasatta påstående, inte velat lämna någon förklaring till att Hans-Rainer Mikls blod fanns på hans shorts, medan han nu sagt att han sprang in i Hans-Rainer Mikl vid parkeringen. När Michel Mikl Sparre har fått dessa skillnader redovisade för sig har han inte lämnat någon rimlig förklaring, annat än har sagt att hans (tidigare) försvarare gett honom råd.

Man kan hitta stöd i utredningen för att icke identifierade personer har befunnit sig i eller vid Trädgårdsvägen 111 vid tiden för händelserna eller strax därefter. Några av de som har hörts har vittnat om det. Så t.ex. har polisen Petter Norberg, som troligen var den första polisen på plats på övervåningen på Trädgårdsvägen 111, i polisförhör som har föredragits, sagt att det fanns ytterligare två ”vittnen” på övervåningen där Gunilla Larsdotter Sparre påträffades på golvet. Det framstår emellertid som osannolikt att en gärningsman skulle dröja sig kvar på platsen. Det finns också uppgifter som talar emot att det fanns någon annan på Trädgårdsvägen 111 i samband med händelserna. Visserligen var Jarno Niemins uppmärksamhet främst riktad mot barnen som lekte på lekplatsen, men han minns inte att han såg någon annan lämna Trädgårdsvägen 111. Varken Cansin Yigit eller Jonathan Henriksen såg någon annan på baksidan i anslutning till att glasrutan krossades. Detta utesluter naturligtvis inte att det var någon annan på plats men det tidsmässiga utrymmet för det är ganska litet.

Vittnet Ingrid Haglund Lanebo, som bor i samma område men en bit ifrån Trädgårdsvägen 111, har uppgett att det skett flera inbrott i området och beskrivit att hon samma dag som händelserna, vid kl. 11-12 på dagen, sett en man som betett sig underligt. Vittnesmålet ger inte stöd i någon riktning. Uppgifterna från vittnet

Anna Södergren kan vara mer relevanta. Hon bor på en gata i närheten av Trädgårdsvägen och har berättat att hon den 27 juli 2016 ca kl. 17-18 hörde ett högt skrik, någon skrika ”hoppa in i bilen för helvete” eller något liknande och därefter en bil som startade och körde iväg. Hon såg inte männen eller bilen men placerade ljudet i riktning mot parkeringen, där det nu klargjorts att Hans-Rainer Mikl dödades. Isolerat utgör Anna Södergrens uppgifter, som det inte finns anledning att ifrågasätta, ett visst stöd för att någon annan än Michel Mikl Sparre kan vara inblandad i den nu aktuella gärningen. Uppgifterna kan emellertid förklaras även på annat sätt, t.ex. att det handlar om en annan händelse eller att någon som sett ett bråk mellan Hans-Rainer Mikl och gärningsmannen vill lämna platsen hastigt. Uppgifterna motbevisar således inte åklagarens påstående.

Sammanfattningsvis förändrar inte Michel Mikl Sparres uppgifter tingsrättens bedömning.

Slutsats och uppsåt

Utredningen i målet talar entydigt för att Michel Mikl Sparre är gärningsman och enligt tingsrättens mening är det ställt utom rimligt tvivel om att han har berövat sina föräldrar livet.

Redan det förhållandet att huggen utdelades med kniv i buken eller bålen talar för att syftet var att döda. Michel Mikl Sparres uttalanden i samband med gärningarna visar att han agerat med direkt uppsåt – avsiktsuppsåt – att döda. Även om hans bevekelsegrunder för dödandet var felaktiga, alltså att han trodde att föräldrarna ville honom ont, har gärningarna begåtts med uppsåt.

Den som berövar annan livet döms för mord eller dråp. Eftersom brotten inte är mindre grova ska Michel Mikl Sparre dömas för två fall av mord.

Åtalspunkt 2, första stycket – Olaga frihetsberövande

Michel Mikl Sparre har vidgått att han vid bussterminalen i Helenelund sa till Emilio ”kom nu, så går vi” men hävdade att han trodde Emilio ville följa med honom.

Emilio har i förhör sagt att han inte vågade annat än att följa med sin pappa, även om han inte använt just de orden. I ett polisförhör, som föredragits, har Jimmy Persson uppgett att Emilio sa att han inte ville följa med Michel Mikl Sparre. Polisen Ann-Christine Kleist, som pratade med Emilio redan den 27 juli 2016, har i PM antecknat att hon uppfattade att Emilio sagt att han blev tvingad att följa med Michel Mikl Sparre. När Hans-Rainer Mikl fick besked om att Emilio var tillsammans med Michel Mikl Sparre uppfattade han det som en kidnappning. Av en utskrift från ett samtal till Polisens regionledningscentral framgår nämligen att ”Hans Mikl” strax före kl. 15 den 27 juli 2016 anmälde en pågående kidnappning. Hans-Rainer Mikl sa då att barnet, dvs. Emilio, är fruktansvärt rädd för sin far. Han nämnde ”vettskrämd” och att Emilio inte vågar göra någonting. Även Eva Mikl Sparre har sagt att Emilio, som visserligen tycker om sin far, är rädd för fadern när denne är påverkad och aggressiv. Det kan också tilläggas att Jimmy Persson just blivit slagen av Michel Mikl Sparre med kryckan, när Emilio stod bredvid.

Dessa uppgifter ger starkt stöd för att Emilio dels inte ville vara tillsammans med Michel Mikl Sparre ensam, dels inte vågade säga emot Michel Mikl Sparre när han uppmanades att följa med. Michel Mikl Sparre har själv i polisförhör den 28 juli 2016, dock innan han delgetts misstanke om olaga frihetsberövande, sagt att Emilio ”så klart” inte ville följa med honom. Sammantaget är det ställt utom rimligt tvivel att Emilio inte ville följa med Michel Mikl Sparre. Detta måste Michel Mikl Sparre ha förstått. Det förhållandet att han tog med sig Emilio till en polisstation förändrar inte den bedömningen.

Michel Mikl Sparre, som inte var vårdnadshavare för Emilio, ska alltså dömas för olaga frihetsberövande. Det rör sig inte om något tidsmässigt längre frihetsberövande och det var en för Emilio bekant person han var tillsammans med. Det har emellertid inte varit helt kortvarigt och måste ha varit skrämmande för Emilio. Brottet är därför inte mindre grovt.

Åtalspunkt 2, andra stycket – Olaga hot

Emilio har berättat i polisförhör att den person som rövade bort honom sagt att hans fosterföräldrar skulle dö. Som framgått ovan är det först i senare förhör som Emilio sagt att hans pappa var inblandad.

I fråga om vad Emilio sagt står ord mot ord. Emilio har vidare inte hörts vid förhandlingen utan hans förhör hos polis har spelats upp vilket kan försvåra värderingen av uppgifterna. Det bör också framhållas att Emilio inte var särskilt detaljerad i beskrivningen av hur gärningsmannen skulle ha uttryckt sig, och inte upprepat påståendet om hot i senare förhör. Mot bakgrund av att Michel Mikl Sparre några timmar efter det påstådda hotet verkligen berövade Emilios fosterföräldrar livet finns det emellertid ingen anledning att ifrågasätta Emilios uppgifter. Michel Mikl Sparre ska alltså dömas för olaga hot.

Åtalspunkt 3 - Misshandel och ofredande

Michel Mikl Sparre har erkänt att han spottat på Jimmy Persson på bussen och slagit honom med kryckan när de gått av bussen. Michel Mikl Sparre har sagt att han uppfattade att han fick saliv i ansiktet när han pratade med Jimmy Persson.

Av Jimmy Perssons uppgifter framgår att han inte har spottat på Michel Mikl Sparre och inte har gett Michel Mikl Sparre någon anledning att angripa honom på detta sätt.

Tingsrätten ser ingen anledning att ifrågasätta Jimmy Perssons uppgifter. Tvärtom framgår det av övervakningsfilm från bussen att Michel Mikl Sparre går fram till Jimmy Persson och Emilio, sätter sig framför dem och börjar prata med Jimmy Persson. Michel Mikl Sparre har även berättat att han kallat Jimmy Persson för nedlåtande saker, att han var påverkad och medveten om att Jimmy Persson hade ett ansvar för att ta hand om Emilio. Av detta följer att tingsrätten sätter tilltro till Jimmy Perssons uppgifter beträffande frågan om han gett Michel Mikl Sparre någon anledning att angripa honom och lägger dessa uppgifter till grund för bedömningen.

Michel Mikl Sparre ska därför dömas för misshandel, som inte är ringa, och ofredande.

Åtalspunkt 4 – Rån alternativt grov stöld

Michel Mikl Sparre har vidgått att han tagit Thom Hellströms hörlurar men hävdar att det var ett lån och att han trodde att det var okej.

Såväl Michel Mikl Sparre som Thom Hellström har sagt att Michel Mikl Sparre ryckte hörlurarna från Thom Hellström. Michel Mikl Sparre kan då inte ha uppfattat att han fick ta lurarna. Han använde sladdarna för att vira runt sitt skadade ben. Ett sådant beteende visar att Michel Mikl Sparre ville göra lurarna till sina. Visserligen var det säkert viktigt för Michel Mikl Sparre att stoppa blödningen men han hade andra alternativ, t.ex. att använda sin egen tröja, för att göra det. Michel Mikl Sparres agerande är alltså inte tillåtet enligt reglerna om nöd. De objektiva förutsättningarna för stöld är därmed uppfyllda. Tingsrätten har härfter att ta ställning till om tillgreppet ska rubriceras som rån.

Av såväl Thom Hellströms som Michel Mikl Sparres uppgifter framgår att tillgreppet av hörlurarna inte har skett med hjälp av hot. Visserligen har Michel

Mikl Sparre haft sin hand bakom ryggen, som för att skrämmas, men tillgreppet skedde först efter att Michel Mikl Sparre visat att handen var tom och Thom Hellström blev lugnad. Thom Hellström har därför inte varit utsatt för ett hot som innebar eller för honom framstod som trängande fara samtidigt som tillgreppet skedde. Tillgreppet utgör därför inte ett rån. Att stjäla något från en person som denne bär på sig medför att stölden ska betraktas som grov. Michel Mikl Sparre ska därmed dömas för grov stöld.

PÅFÖLJD

Michel Mikl Sparre ska dömas för två fall av mord, olaga frihetsberövande, olaga hot, misshandel, ofredande och grov stöld.

Michel Mikl Sparre har dömts för brott tidigare. Han har huvudsakligen dömts för narkotikabrott, våldsbrott och tillgreppsbrott. Senast dömdes han den 8 mars 2016 av Attunda tingsrätt för misshandel till fängelse i två månader. Han frigavs villkorligt från fängelsestraffet den 31 mars 2016 med en återstående strafftid på 20 dagar. Nu aktuella brott har begåtts under prøvotiden för den villkorliga frigivningen.

Straff ska bestämmas inom ramen för den tillämpliga straffskalan efter den samlade brottslighetens straffvärde. I detta fall är det de två morderna som är avgörande för straffvärdet. Straffskalan för mord är fängelse i lägst tio och högst arton år eller, om omständigheterna är försvårande, på livstid. Utgångspunkten för straffvärdebedömningen av mord är 14 år (se rättsfallet NJA 2013 s. 376). I detta fall är det fråga om två mord. Brotten har riktat sig mot gärningsmannens föräldrar och begåtts i och alldeles i anslutning till deras hem. Michel Mikl Sparre hade därutöver kontaktförbud mot sin mor sedan tidigare. Det har varit fråga om kraftigt våld med kniv, vilket är ett utslag av råhet. Till detta kommer det ytterligare försvårande

momentet att offrens barnbarn – och vårdnadshavare – befann sig alldeles intill vid dödandet. Genom brottet har Michel Mikl Sparre dödat sin sons fosterföräldrar.

Vid bedömningen av straffvärdet ska dock även Michel Mikl Sparres psykiska störning vägas in.

Enligt ett i målet inhämtat rättspsykiatriskt utlåtande bedöms på angivna skäl

- att Michel Mikl Sparre har begått de misstänkta gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning,
- att Michel Mikl Sparre lider av en allvarlig psykisk störning,
- att Michel Mikl Sparre till följd av sitt psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt har behov av psykiatrisk vård som är förenad med frihetsberövande och annat tvång,
- att det därmed finns medicinska förutsättningar att överlämna Michel Mikl Sparre till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap. 3 § brottsbalken, och
- att det till följd av den psykiska störningen finns risk för återfall i brottslighet av allvarligt slag.

Även med beaktande av Michel Mikl Sparres psykiska störning motsvarar det samlade straffvärdet lagens strängaste straff, livstids fängelse. Tingsrätten ska då avgöra om påföljden ska bestämmas till livstids fängelse eller rättspsykiatrisk vård.

Det finns ingen anledning att ifrågasätta bedömningen att brotten begåtts under påverkan av en allvarlig psykisk störning. I ett sådant fall ska i första hand en annan påföljd än fängelse väljas. Rätten får, enligt 30 kap. 6 § brottsbalken, döma till fängelse bara om det finns synnerliga skäl. I den frågan ska göras en allsidig bedömning av förhållandena i det enskilda fallet. Lagtexten pekar ut några omständigheter som ska beaktas.

Det mycket höga straffvärdet talar för att påföljden ska bestämmas till fängelse. För att påföljden ska bestämmas till rättspsykiatrisk vård talar i stället det förhållandet att Michel Mikl Sparre har ett behov av psykiatrisk vård som inte har beskrivits som begränsat. Av förarbetena till 30 kap. 3 § brottsbalken framgår att det för synnerliga skäl för fängelse i princip ska krävas att straffvärdet är fyra år eller mer *och* att den tilltalade endast har ett begränsat behov av psykiatrisk vård (prop. 2007/08:97 s. 39). Även om straffvärdet i detta fall är mycket högt finns det inte stöd för att Michel Mikl Sparre har ett begränsat behov av vård. Domstolen bör nämligen utgå från att vårdbehovet är av *mer än* begränsad omfattning om det inte framkommer något som talar i motsatt riktning (Borgeke, Att bestämma påföljd för brott 3:e uppl. s. 371).

En omständighet som enligt lagtexten talar för att påföljden ska bestämmas till fängelse är om den tilltalade i anslutning till brottet själv har vållat sitt tillstånd genom rus eller på något annat liknande sätt. Michel Mikl Sparre hade själv berusat sig med alkohol under dagen. Enligt det rättspsykiatriska utlåtandet är det välkänt att den medicin han använde förstärker berusningseffekten av alkohol, vilket sannolikt haft en hämningslösande effekt på Michel Mikl Sparres handlande vid tiden för gärningen. Visserligen har alltså Michel Mikl Sparres självförvållade berusning påverkat honom. Den psykiska störningen har emellertid inte varit kortvarig och kan inte anses ha vållats i anslutning till brottet. En störning som orsakats av ett långvarigt alkohol- eller narkotikaberoende anses för övrigt inte vara självförvållad i denna mening.

Sammanfattningsvis finns det inte synnerliga skäl för fängelse, trots det mycket höga straffvärdet. Påföljden ska därför, enligt huvudregeln, bestämmas till rättspsykiatrisk vård.

Eftersom det finns risk att Michel Mikl Sparre återfaller i brottslighet av allvarligt slag, ska särskild utskrivningsprövning äga rum vid vården.

SKADESTÅND

Skadestånd med anledning av åtalpunkt 1 – Två fall av mord

Emilio Brevik och Eva Mikl Sparre är på grund av utgången i ansvarsdelen i åtalpunkt 1 berättigade till ersättning för sveda och värk genom det psykiska lidande som orsakats dem på grund av dödsfallen. De ingår i den krets av personer som varit särskilt närstående till de avlidna (se prop. 2000/01: 68 s. 72; jfr NJA 1996 s. 509 och NJA 2000 s. 521).

Vad som ska ersättas vid indirekt personskada på grund av nära anhörigs död är psykiska besvär som går utöver sådana känslor av sorg och saknad som ett dödsfall normalt brukar medföra för en nära anhörig. Lagstiftaren har förordat en särskild bevislättning i fråga om ersättning för psykiska besvär till följd av en närståendes död. Högsta domstolen fann i rättsfallet NJA 2004 s. 26 att en rimlig ersättning till nära anhöriga för psykiska besvär vid uppsåtligt dödande var 50 000 kr, men uttalade även att gärningens beskaffenhet kunde vara av betydelse för skadeståndets storlek. Ersättning enligt schablonbelopp ska alltså kunna utgå även utan närmare utredning om de faktiska psykiska besvären. Beträffande schablonen har Högsta domstolen inte ansett att det finns grund för att göra ett generellt antagande om att förlust av två nära anhöriga medför ett mer omfattande psykiskt lidande än vad som är fallet vid förlust av en nära anhörig (rättsfallet NJA 2007 s. 953).

Michel Mikl Sparre har som i och för sig skäligt belopp till Emilio Brevik godtagit yrkade 100 000 kr. Michel Mikl Sparre ska därför betala skadestånd med 100 000 kr till Emilio Brevik. Om sättet för ränteberäkning råder det inte tvist.

Michel Mikl Sparre har som i och för sig skäligt belopp till Eva Mikl Sparre godtagit 100 000 kr, mot yrkade 150 000 kr. För att högre belopp än enligt den angivna schablonen ska utgå fordras en särskilt utredning som påvisar ovanligt omfattande besvär eller att gärningens beskaffenhet motiverar ett högre schablonbelopp. Eva Mikl Sparre delade inte hushåll med sina föräldrar men hon har vittnat om att de hade en mycket tät kontakt. Omständigheterna i målet motiverar inte högre ersättning än vitsordat. Eva Mikl Sparre har inte visat att dödsfallen har orsakat henne psykiska besvär av ersättningsbart slag som överstiger 100 000 kr. Eva Mikl Sparre ska alltså tillerkännas skadestånd med det vitsordade beloppet. Därutöver har Michel Mikl Sparre även i och för sig godtagit det yrkade beloppet om 56 793 kr för förlorad arbetsinkomst. Om räntan råder det inte tvist. Michel Mikl Sparre ska alltså sammanlagt till Eva Mikl Sparre betala 156 793 kr jämte ränta.

Skadestånd med anledning av åtalpunkt 2 – Olaga frihetsberövande m.m.

Med hänsyn till utgången i skuldfrågan avseende åtalpunkt 2 ska Michel Mikl Sparre förpliktas att betala skadestånd till Emilio Brevik.

Emilio Brevik har till följd av brotten utsatts för en allvarlig kränkning av sin personliga integritet varför kränkning ersättning ska utgå. Emilio Brevik var berövad friheten under en inte helt kortvarig tidsperiod och av en för honom bekant person. Frihetsberövandet föregicks dock av att Michel Mikl Sparre utövande våld mot Emilio Breviks kontaktperson Jimmy Persson och avslutades av att Michel Mikl Sparre utövade våld mot Emilio Breviks fosterföräldrar. Händelsen måste ha varit skrämmande för Emilio Brevik. Vidare ska det beaktas att under frihetsberövandet gjorde Michel Mikl Sparre sig skyldig till olaga hot mot Emilio Brevik. Tingsrätten fastställer sammantaget skälig ersättning för kränkning till 20 000 kr. Om sättet för ränteberäkning råder det inte tvist.

Skadestånd med anledning av åtalpunkt 3 – Misshandel och ofredande

Jimmy Persson är med anledning av utgången i skuldfrågan avseende åtalpunkt 3 berättigad till skadestånd i form av kränkningsersättning. Vid fastställande av denna beaktar tingsrätten att Jimmy Persson vid tidpunkten för brotten var i tjänst och hade ansvar för Emilio Brevik. Skälig kränkningsersättning för misshandel och ofredande fastställs till yrkade 12 000 kr. Om sättet för ränteberäkning råder det inte tvist.

Skadestånd med anledning av åtalpunkt 4 – Grov stöld

Med anledning av åtalpunkt 4 har Michel Mikl Sparre i och för sig godtagit att betala skadestånd till Thom Hellström med 3 780 kr vilket avser sakskada för hörlurarna. Han ska därför förpliktas att betala detta belopp till Thom Hellström.

Thom Hellström har även yrkat ersättning för kränkning. Egendomsbrott ger normalt inte rätt till kränkningsersättning. Ersättning kan dock utgå i vissa fall, exempelvis om egendomsbrottet förenats med ett ofredande i form av ett fysiskt angrepp. I detta fall har Michel Mikl Sparre ryckt hörlurarna från öronen på Thom Hellström. Detta innebär en sådan kränkning som motiverar ersättning med 5 000 kr.

Michel Mikl Sparre ska alltså sammanlagt betala 8 780 kr till Thom Hellström. Om sättet för ränteberäkning råder inte tvist.

Övrigt

För brottet mord är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Michel Mikl Sparre ska därför kvarbli i häkte till dess att domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft mot honom.

Sekretessen för uppgifter som har lagts fram inom stängda dörrar ska bestå i målet i enlighet med domslutet.

Yrkandena om bättre rätt har medgetts och ska därför bifallas.

Yrkandena om beslag, förverkande och avspärrning har stöd i lag och ska därför bifallas.

Den ersättning som har begärts av försvarare och målsägandebiträde är skälig. På grund av Michel Mikl Sparres personliga och ekonomiska förhållanden ska staten stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdena.

Eftersom Michel Mikl Sparre döms för brott där fängelse ingår i straffskalan och då det är skäligt ska han betala avgift till brottsofferfonden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (DV 400)

Ett överklagande ställs till Svea hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast den 8 augusti 2017.

Lennart Christianson

Avräkningsunderlag bifogas domen

I avgörandet har chefsrådmannen Lennart Christianson samt nämndemännen Ragnhild Asp Ekström, Jane Edenfeldt Hafström, Sven-Arne Ryberg och Ingegerd Munshi deltagit. Rätten är enig.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19780527-9374	Datum för dom/beslut 2017-07-18
Efternamn Mikl Sparre	Förnamn MICHEL Patrik

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2016-07-27	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 04
040204

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2017-11-21
Stockholm

Aktbilaga 56
Mål nr. B 7439-17

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19780527-9374	Datum för dom/beslut 2017-11-21
Efternamn Mikl Sparre	Förnamn MICHEL Patrik

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2016-07-27	Datum -----
---------------------	----------------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Daniel Thorsell

Dok.Id 1374494

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 672 50	08-561 672 59	måndag–fredag 09:00–15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se Webb: www.svea.se		

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningsstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se